

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljenje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, $\frac{1}{4}$ strani
Din 250.—, $\frac{1}{16}$ strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Težka pot slovenskega naroda k svobodi.

Jezernik Baltazar, kmet v Št. Ilju pri Velenju.

Dvajset let mineva. Z bolečino se spominjamo onega julijskega jutra 1. 1914., ko so se slovenski može in fantje poslavljalji od svojcev. Odtrgani od svojih dragih, so odhajali proč od rodnih gričev in poljan, na sever in jug, kjer je izorevalo naše žitje, da je smrt imela obilno žetev; kjer so topovi in mitraljeze izpele uspavanko-posmrtnico mnogim sinovom slovenskega naroda. Ob njih grobovih ni bilo solza, često ne molitve v zadnji pozdrav, le odtek bobnjenja je odmeval s hriba v dol. Domovina pa je plakala, otožna, osamela, kakor list v burji in viharju. Preslabote so moje moći, da bi mogel izraziti vse ono gorje, ki ga je občutil cvet slovenskega naroda, ko je venel, umiral na tuji grudi... Tuja, oziroma potujčena, pa tudi rodna zemlja je srkala kri naših mučenikov. V nedopovedljivem upanju so upirali izgnanci svoje rosne poglede tja preko gora, kjer mora piše pismo osamela mamica, žena, sin, hčerka v okrutno daljino.

Tudi k Bogu se je oziral slovenski rojak z iskreno molitvijo, z vzdihi, da že skoraj zasine žar svobodnega solnca na svoje. Ko bi še bil živel v tistih dneh Gregorčič, slavec nekdaj solnčnih goriskih brd, kojim so laški topovi odvzeli življenje, kajih uničeni, obžgani hribovi in planote so izpričevali gorje! Morda je slutil, ko nam je zapisal ono proroško: »Takrat se spomni, bistra Soča, kar gorko srce ti naroča!«

Vse na svetu je minljivo, žalna tragedija se je bližala koncu. Izmučeni so se povračali ostali v naročje svoji domovini. Z novim upanjem, še z večjo ljubeznijo je zopet poprijel slovenski oratar za plug ter izoral brazde v rodno prst. Hvaležno je uprl svoj pogled k Stvarniku z vročo molitvijo, da rodna gruda ne preganja več svojih sinov, temveč da tudi ona kliče blagoslova vsem, ki jo tako ljubijo. Že pred svetovno vojno je v slovenskem narodu dozorevala misel, kako se izviti iz dolegletnega robstva; kajti nemški šovinism je vedno bolj sistematično bil na delu, da se ustvari nemški most do Adrije. Ovira k temu je bil probujajoči se slovenski narod; naši politični voditelji, pisatelji, časopisje, vse je bilo na delu. Med svetovno vojno pa je čas pospešil delo. Jugoslovanski odbor je deloval v tujini, doma pa naši voditelji, ki v najtežjih dnevih niso zapustili svojih; že leta 1917. je dr. Korošec v

dunajskem parlamentu zahteval svobodo na podlagi majniške deklaracije. Tudi naši bojevniki so o tem razmišljali. »Judenburg« s svojimi mučenci se je oglašal v naših dušah; predor solunske fronte je razgibal slovenske fante in može ob Taljamentu, v Tirolah, kjer sta 17. in 2. planinski strelski polk dala glasno izraza preokretu, kojega geslo je bilo: mir, svoboda. Saj so mnogim še v spominu oktobrski dnevi l. 1918.

Končano gorje ... mirovni pogoji. Borba pa se delno še nadaljuje med takratnimi državniki za naše že itak skromno odmerjeno ozemlje. Premalo je bilo vezi med tujino in domovino v tistih dneh, preskromna naša energija. Korotan, kjer je Gospovetski zvon izpeljal slovenske zvoke nekdaj, tudi ti si moral piti kri slovenskih fantov. Malgajev grob je Korotan... Zvon pa dol z raynine kliče nam: »Greh nesloge raz sebe operimo, naše moći pa s sloganom

okrepimo.« S skupnimi močmi smo si zgradili svoj dom, svojo lastno državo, z željo, da bodi to dom bratstva, da kot bratje v njej živimo, ter da tudi kot bratje pravilne jugoslovanske miselnosti, prepojene z nezljivo energijo zavesti, branimo ta svoj dom. V nas pa mora vedno kliti zdravo razumevanje, da je dobro urejen dom v dobro domači družini. Mnogo že spava v Bogu mož, mnogim še čas reže brazde v njih čela. Slovenski narod jim bo ohranil vedno neizbrisen spomin hvaležnosti, ker so res s pravo ljubeznijo delali in ljubili svoj rod in svoje dobro zvesto ljudstvo. Slava vam, legijonarji jugoslovanski: dr. Krek, dr. Lovro Pogačnik, dr. Karel Verstovšek, dr. Jerovšek itd. Še mnogi drugi, kajih imena na tem mestu ne morem navesti. Domovina vam vsem dolguje hvaležnosti... Naj nas spomin na te može krepi in poživilja naše razdvojene moći in duha, da bo vse naše delo v srečo in veličino naše države kraljevine Jugoslavije in vseh njenih sinov. Če bi pa kedaj vihar zadivjal ob njo, naj se razbije ob granitni moči in slogi vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev.



V NAŠI DRŽAVI.

Klerikalnega zmaja ubijajo. Kaj pomenja klerikalizem, naši čitatelji dobro vedo. Ne pomenja nič drugega kot dejavno, dosledno krščanstvo, ki uravnavata celega človeka, njegovo zasebno in javno življenje. Ker svobodomislecem meščanskega in socialističnega

kova takšno krščanstvo ne ugaja, ga hočejo spraviti ob kredit z označbo, ki malo diši po psovki — saj liberalci in socialisti imajo z njo tak namen — »klerikalizem«. Že leta in leta pobijajo po Sloveniji klerikalnega zmaja. »Jutro« je napovedlo, da je že ubit. Glavni tajnik »Boja« Vl. Fabijančič pa je na nekem zborovanju v Sarajevu pred nekaj dnevi rekel: »Edino »Boj« je tisti, ki je dokončno uničil klerikalnega zmaja v Sloveniji, kar se doslej še nikomur ni posrečilo.« Sedaj pa bo g Fabijančič zopet našel milost v očeh »Jutra«, ki jo je izgubil. Če jo je sploh izgubil! Fabijančič pa bi bolj razveselil slovensko ljudstvo, ako bi bil zmago-slavno izpovedal, da je ubit »zmaj korupcije.«



Znani izumitelj smrtnih žarkov 77letni dr. Nikola Tesla, amerikanski učenjak, ki je redom iz Jugoslavije.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrija in Mala antanta. Avstrijski podkancelar Starhemberg se je mudil v Italiji, Dollfussova soprga je bila na obisku pri gospe Mussolini in tudi Dollfuss sam bo zopet posetil Mussolini. Časopisje razglaša, da razmotrijo v Rimu o stališču Avstrije napram Mali antanti. V doglednem času bi naj posetila Rim francoski in čehoslovaški zunanjji minister, ker so pogajanja za sporazum med Italijo ter Francijo znatno napredovala. — Dne 18. julija

je stopil v veljavo novi zakon, ki dolga smrtno kazen za vse, pri katerih bo našla oblast razstreliva. Hitlerjevci so odgovorili na omenjeni nastop vlade z novimi atentati. Vrgli so bombo v postajno skladišče v Inomostu in je napravila eksplozija ogromno škodo. Na Dunaju je padla bomba v policjsko stražnico in ranila dva stražnika. Nekaj napadalcev so že polovili in jih bo sodilo nalašč v te svrhe sestavljeni sodišče.

Iz Francije. Francoski ministrski predsednik je po radiju razglasil svetu, da se je finančni položaj Francije znatno zboljšal. Francoski zunanjji minister je obiskal v zadnjem času malodane vse evropske prestolice, izvzemši Berlin. Ti obiski so veljali predvsem osiguranju francoskih mej in sta za ta načrt pridobljeni Italija in Angleška. Vpliv Francije na evropsko politiko je stopil v zadnjem času znatno v ospredje. Kako je videti, se je Francija sporazumela z vsemi velesilami (seve brez Nemčije) pod gesлом, da gre za splošno evropsko varnost. Prevladovanje Francov v evropski zunanjosti politiki bo pokazalo tudi Nemcem pot nazaj k Društvu narodov, od katerega je imela Nemčija le koristi. — Na Francoskem so si podali roke za skupne politične nastope socijalisti in komunisti in ta pobratimija je naperjena proti desnicu, ki skuša delavske množice odvrniti od marksističnih hujskarij z razpisom velikanskih javnih del, za katera bodo žrtvovane milijarde iz državne blagajne. V težavnem položaju je še vedno francoska politična javnost radi afere Staviski, katero preiskuje parlamentarni odbor. Ta odbor je zaslišal istočasno bivša min. predsedn. Tardieuja in Chautempsa. Chautemps je dolžil Tardieuja, da je vedel za sleparstva Staviskega in z istimi obdolžitvami je prišel Tardieu glede Chautempsa. Zasliševanje obeh politikov je poteklo zelo burno. Tardieu je trdil, da je Chautemps za časa, ko je bil ministrski predsednik, vedel za vse sleparije Staviskega, ko pa je škandal postal znan, je hotel prevaliti vso krivdo na prejšnje vlade, zlasti na Tardieujevo in se pri tem niti ni strašil ponarejati dokumente. Chautemps pa je nasprotno ostal pri svojih trditvah, tako, da odbor ni mogel dobiti nobene jasne slike o krivdi ali nekrivdi obeh državnikov.

Jasna slika bo ustvarjena šele tedaj, ko bodo zaslišane priče, ki jih je Tardieu predlagal. Ta spor pomeni konec premirja med francoskimi strankami in bo skoraj gotovo nastala vladna kriza čim se vrne s štirinajstdnevnega dočista ministrski predsednik Doumergue. Trdi se, da je Tardieu prepričan, da bodo v jeseni nove parlamentarne volitve.

Amerikansko stavkovno gibanje. Zadnji teden so vznemirjale celi svet vesti o opasnom stavkovnem gibanju, kojega sedež je velemost San Francisco, v katerem je stavkalo več nego 100.000 delavcev. Do splošne stavke v San Franciscu, ki se je raztegnila tudi na druga ameriška velemesta ter na razne industrijske panoge, je došlo radi nesporazumlenja med pristaniškim delavstvom in podjetniki v ladjedelnicah. Prišlo je do krvavih spopadov med stavkarji na eni strani in med policijo in vojaštvom na drugi. Državna oblast je zastavila vse moči, da zlomi štrajk in vzpostavi prejšnji red ter mir. — Predsednik Zedinjenih držav, ki se nahaja na zdravstvenem potovanju na Havajskem otočju, je brzjavno imenoval nadškofa v San Francisco Edvarda Hanna za predsednika posredovalne komisije, ki naj pomiri stavko, ki je izbruhnila po vsej Kaliforniji in ki naj nadalje priredi obširno posvetovanje o življenskih pogojih mornarjev in pristaniških delavcev na obali Tihega morja, med katerimi se je najpreje pojavila nezadovoljnost, ki je dovedla do sedanjih izgredov splošne stavke v Kaliforniji. Po vsej Ameriki so z velikim navdušenjem pozdravili to predsedniško odločitev, ki je poverila težavno vlogo pomiritve nevarnega socialnega spora velikemu socialnemu cerkvenemu knezu, cigar veljava v socialnih vprašanjih je že neštetokrat rešila državo pred nevarnimi pretresljaji. Uredba, s katero je dr. Hanna postavljen za šefa državne pomirjevalne komisije, daje kalifornijskemu nadškofu tako obsežna polnomočja, da bo lahko sam urejeval tudi najbolj težavne socialne spore na področju tihomorske obale Zedinjenih držav. Splošna stavka v Kaliforniji je bila končana 20. julija in so pozvale strokovne organizacije delavce na delo. Stavka je zahtevala 8 mrtvih, 197 ranjenih in je povzročila 150 milijonov škode.

boril zoper narodni socializem. 30. junija so ga za to ubili. Ubili so tudi frančiškanskega patra Müllerja v Monakovem, ki je bil vnet razširjevalec Katoliške akcije. Iz mržnje in sovraštva proti Katoliški akciji so tudi ubili njenega predsednika v Berlinu dr. Klausenerja. Ko so se nad tem zgražali katoličani ne samo v Nemčiji, marveč tudi v drugih državah, so zločinski povzročitelji tega umora raztrošili laž, češ, da je dr. Klasener bil zapleten v »zato« ter izvršil samomor. Vatikanski list »Osservatore Romano« je to laž z vso odločnostjo odbil. Potem so zločinski povzročitelji razširjali vest, da je dr. Klausener sam kriv svoje smrti, ker se je baje ustavljal policiji ter so ga radi tega med aretacijo ustrelili. Tudi tega poročila nikdo ni veroval, in to tem manj, ker oblast ni navedla vzroka, radi katerega so aretirali predsednika Katoliške akcije, in ker je oblast dala njegovo truplo sežgati, da bi se ne videlo, katere in koliko ran je dobila ta nedolžna žrtev Hitler-Göringove policije. Nazadnje pa je nemška vlada prosila družino umorjenega oproščenja, češ, da je dr. Klausener bil ustreljen po pomoti. Za voditeljem Katoliške akcije v Berlinu je moral v grob tudi državni voditelj katoliške mladinske organizacije dr. Alfred Probst. Dne 1. julija — torej po začetku uradnega »čiščenja« 30. junija — je bil aretiran in od takrat je minula vsaka sled za njim. Na številna povpraševanja je državna tajna policija dala odgovor, »da je bil dr. Probst na begu ustreljen«. V tem pismu je policija vdovi umorjenega, s katero je bil Probst še le 13 mescev poročen, javila, da se ji vrača pepel umorjenega moža z istočasno pošto.

Rožičke je pokazala. Celjski list »Deutsche Zeitung« je dedič duha Schönerer-Wolfsovih Losvonromovcev, ki so pred svetovno vojno med spodnještajerskimi Nemci in nemškutariji hujskali proti katoliški cerkvi, češ, da je njena duhovščina premalo nemška, odnosno preveč slovenska, ter klicali svoje vernike k odpadu od katoliške vere. Ti politični zagrizenci in zaslepljeni so smatrali protestantizem za edino Nemcem primerno vero. Svoje protestantovske simpatije, odnosno svoje katoliške anti-aptije ta list tudi danes ne more zatajiti. Četudi skriva z ozirom na svoje po večini katoliške čitatelje skrbno svoje rožičke, vendar mu včasih uidejo na dan. Tako se je zgodilo v številki z dne 12. julija, ko je »Deutsche Zeitung« objavila to-le beležko: »4000 Dunajčanov moškega spola je napravilo pod vodstvom vrhovnih zastopnikov svetne in duhovne oblasti 7. tega meseca romanje v Marijino Celje, da v tamošnjem narodnem svetišču Avstrije molijo za neno okrepitev. Državni predsednik Miklas je imel po uradnem poročilu na pozdravnem večeru na udeležence romanja od najgloblje resnobe prešinjen nagovor, ki je — navajamo doslovno —



Žrtev Katoliške akcije 30. junija. 30. junij je bil v Nemčiji krvav dan. Koliko jih je bilo postreljenih, odnosno pobitih od nar.-socialističnih obrambnih odredov in od Göringove državne policije, ni znano. Dognati bi se seveda dalo, toda nemška vlada tega noče, ker se boji obsodbe kulturnega sveta. Vlada še tudi ni povedla, radi česa je bilo toliko usmrčenih. Tako na splošno se je ugotovilo, da so bili usmrčeni povzročitelji in začetniki revolte zoper sedanjega glavnega voditelja hitlerizma. Žrtev pa to samo prazen izgovor, do-

kazuje dejstvo, da je tudi bilo umorjenih nekaj katoličanov, zlasti voditeljev Katoliške akcije, ki nima s politiko ničesar opraviti. Med umorjenimi je tudi znani katoliški pisatelj dr. Gerlich, bivši glavni urednik velikega lista »Münchener Neueste Nachrichten«. Gerlich je bil prej protestantovske vere. Dogodki v Konnersreuthu, kjer Terezija Neumann sotripi Kristusovo trpljenje ter preliva kri in dobiva na svojem telusu znake Kristusovega trpljenja, pri tem pa že 7 let ni nič več ne jedla ne pila, so na dr. Gerlicha tako vplivali, da je postal katoličan ter je spisal o Tereziji Neumann dve znanstveni knjigi. Dr. Gerlich je tudi izdajal poseben tednik, kjer je vneto priporočal dejavnico krščanstvo ter se z orožjem uma

izzvenel v te besede: »Semkaj moramo poromati vsi, tudi nositelji državne avtoritete (oblasti), k Materi božji dobrega sveta. V današnjih dneh in tednih je to posebno potrebno in za vsak dober svet, ki ga tukaj dobimo pri Materi božji, se iskreno zahvaljujemo.« Mi smo mnenja, da to nima dosti opraviti s pravo pobožnostjo.« Tako piše »Deutsche Zeitung«. Po njenem mnenju molitev k Materi božji, priporočilo Materi dobrega sveta, prošnja za dober svet, zahvala zanj nima nič opraviti s pravo pobožnostjo. Ali je morda prava pobožnost to, kar počenjajo vzorniki celjskega hitlerjevskega lista, nemški narodni socialisti: proslavljanje nemških poganskih malikov in pobiranje ljudi, kakor se je to zgodilo v hitlerjevski Nemčiji 30. junija tega leta?!

Rožni venec. Ta prelepa, božji Materi tako ljuba molitev ne najde milosti v očeh oholih posvetnjakov. Čimbalj je svet okužen z duhom lažnjivega svobodomiselstva in naprednjaštva, tem bolj se odtuja rožnemu vencu. Zato je presveta Devica, ko se je ob začetku zavladanja liberalizma prikazala v Lurdru, imela v svoji roki rožni venec. Niti ta prikazen ni izučila in popravila liberalizma, ki je v svojem posvetnjaškem duhu gluhi in slep za vse, kar je nadnaravno. Liberalec ne zna moliti rožnega vence ter ga tudi ne moli. V svoji protiživozi zagrizenosti gre še dalje: preprečiti hoče, da bi ga drugi molili, zlasti bi ga ne smeli moliti možje. Mož, ki javno moli rožni venec, je v liberalnih in socialističnih krogih in časnikih ožigosan kot »pobožnjak«, kot »roženvenčar«, »slabič« itd. V resnici pa se možem ni treba sramovati, če molijo rožni

venec. So v dobrji družbi: princ Evgen, general Lavdon, general Radecky so bili vneti in vestni molilci rožnega vence. Ko je bil letos umorjen poljski notranji minister Pieracki, priatelj maršala Pilsudskega, je v nagrobnem govoru monsignor Piapiawsky rekel o njem med drugim naslednje: »V svoji mladosti je nosil Boga v srcu. Med svetovno vojno je šel v boj za domovino z rožnim vencem Matere božje, ki mu ga je dala njegova mati.« Rožni venec ne pomenja in povzroča slabosti, marveč je molitev močnih.

novejšem času na Ježi pri Črnučah. Pri pregledu utopljenca so ugotovili orožniki, da ima v zatilniku dve rani. Ker je obstojal pri Majdiču sum na zločin, so njegovo truplo sodno raztelesili. Komisija je ugotovila, da gre za nesrečo, ker je bila lobanja cela in izvirata rani od padca v globočino. Majdič se je bavil s pletenjem košar ter je stanoval bliže Ljubljane. Ker je bil usodepolnega dne po opravkih v svoji rojstni vasi, se je zglasil tudi na domu. Ostal je tam pozno v noč in še le ob dveh čez polnoč je hotel proti domu. Kakor vse kaže, je sedel na rob vodnjaka, kjer je zadrel in padel v vodnjak, v katerem je utonil.

Požar uničil pristavo. V Škofji Loki na Poljanski cesti je uničil ogenj pristavo mesarja Matevža Hafnerja. Škodo cenijo na 50.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino.

Po streli čškodovani živinorejci v Beli Krajini. Med nevihtami v zadnjih dneh je napravil udar strele precej škode živinorejcem po Beli Krajini. Posestniku Goršetu iz Obrha pri Dragotušu je ubila strela vola in dve kravi, od katerih je bila ena breja. Iste dne je bil vsled strele ob dvoje glav posestnik Jurij Tkalcic iz Pribincev pri Adlešičih. V Loki pri Črnomlju je treščila strela tako blizu svinjaka, da je morala posestnika doklati dva prašiča.

Požar je uničil gospodarsko poslopje g. Peclju v Podgradu pri Zalogu na Kranjskem. Gasilci so obvarovali hišo.

Vsled udara strele je pogorelo gospodarsko poslopje posestn. Mariji Zmrzli-



NOVICE

Osebne vesti.

Morda v tisoč letih enkrat! Nedeljski »Slovenec« poroča, da je slavil zadnjo nedeljo v župniji Breznica na Gorenjskem biserno mašo g. kanonik dr. Ivan Svetina. Za biserni mašniški jubilej mu je pridigal prelat Tomo Zupan, železomašnik, ki je bil jubilantov slavnostni govornik na novi in zlati maši. Taki jubileji se obhajajo tekom tisoč let — morda enkrat!

Umrl je na posledicah solnčarice g. dr. Janže Novak, advokat v Ljubljani in organizator Pucljeve kmečke mladine.

Nesreča.

Utonil je pri kopanju v Dravi v Mariboru zadnjo nedeljo popoldne 18letni slaščičarski vajenec Ivan Vogrin.

Dveletna deklica utonila v mlaki. Pri posestniku Lajnščaku pri Sv. Križu so bili domači zaposleni pri mlatilnici. Dveletna Lajnščakova hčerkica Micika se je igrala z deco pri kopici slame in je zginila na sosedov vrt. V sosedovem sadovnjaku je mlaka za napajanje živine in v to precej globoko vodo je padel otrok in utonil.

Že zopet je gorelo na Dravskem polju. V Školah v župniji Cirkovce na Dravskem polju je upepelil podtaknjen ogenj gospodarsko poslopje g. Jilmana. Zgorel je škedenj, šupa, mlatilnica, žito in razno orodje. V nevarnosti so bili celo mlatiči, ki so spali na škednju.

Gospodarsko poslopje žrtev strele. Na Radizelu pri Račah je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Franca Špeleca.

Strela je udarila med nevihto v Sp. Lažah pri Poljčanah v kovačnico poleg gostilne Mlaker. Domači so ogenj pogasili.

Kozolec pogorel. Na Vasi pri Vrhniku je pogorel na samem stoeči kozolec, last posestnika Pavla Japlja, po domače Flandra. Gre za požig.

Gospodarsko poslopje pogorelo. V Dorfarjih pri Škofji Loki je pogorelo posestniku Jeku gospodarsko poslopje, obstoječe iz škedenja, hleva in šupe. Gasilci so oteli hišo.

Domačija pogorela. Na Strmci pri Vačah na Kranjskem je pogorela domačija posestnika Franca Hribarja. Razen hiše in gospodarskega poslopja je pogorelo dosti krme in spravljeni poljski pridelki. Gasilci so preprečili, da se ni razširil ogenj na sosedna poslopja.

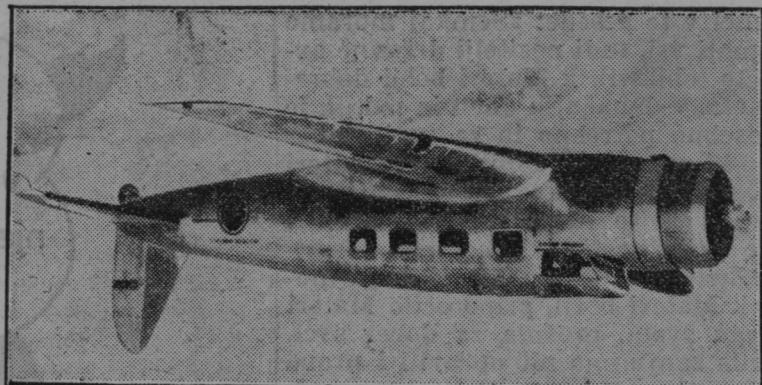
Najdba mrtveca v vodnjaku. Zjutraj pri zajemanju vode iz vodnjaka so našli v Podgorici pri Ljubljani truplo 51letnega Vinka Majdiča, ki je stanoval v

Ptuj in vsa širša okolica

kupuje v trgovini

Tiskarnic sv. Cirila

Ptuj, Slovenski trg 7.



Letalo, ki bo obračovalo preko morja na razdaljo Njujork — Moskva.

Levo:

Amerikanska letalska častnika: Viljem Kepner, major (sredina) in kapitan Albert Stevens (levo) sta pripravljena za dvig v višino 25.000 m. Oficirja se nameravata muditi v stratosferi 4 ure.

kar v Sp. Brniku, občina Cerkle pri Kranju. Sosed je rešil z nevarnostjo za lastno življenje živino.

Mladinka utonila. V Novem mestu je utonila v Krki 24letna mlaidenka Renika Mojstrovič.

Brata utonila. Zadnjo nedeljo sta utonila pri kopanju v Savi 11letni Jurij in 9letni Janko Štancer iz Zagreba. Mudila sta se na počitnicah pri starem očetu v Vikrčah pri Ljubljani.

Voznik pod vozom. Na Večni poti pri Ljubljani je peljal 31letni voznik Peter Erjavec težak voz zabojev. Eden od zabojev je padel na konje, ti so se splašili, zdivjali in voz je šel vozniku preko trebuha. Težko poškodovanega so oddali v ljubljansko bolnico.

Strahovita povodenj, ki je trajala tri dni v minulem tednu, je pustošila pokrajine južne Poljske. V poplavljenem ozemlju je 50.000 družin z 200.000 člani brez strehe. Poplavljencem so dovažali živila z letali. Poplava je zahtevala na stotine smrtnih žrtev. Vode so začele padati 19. julija.

Razne novice.

Razstava proti brezbožništvu, katero je organiziralo ženevsko društvo »Za Boga«, se preseli te dni iz Ljubljane v Celje. V Maribor pride za Mariborski teden prve dni avgusta in bo na vlogled v eni izmed šol. Razstava je žela v Ljubljani zanimanje in opozarjamo na njo podeželane. Brezbožniki, ki se žalibog šopirijo po celiem svetu, prirejajo protiverske razstave zlasti po Rusiji in omenjena razstava nastopa za obrambo največje svetinje — vere!

Prostor ni primeren. Mnogo se je že razpravljalo o tem, kje bi naj se zgradila pravoslavna cerkev v Mariboru. Večina mariborskega prebivalstva je za to, da bi ta cerkev se postavila kje v magdalenskem predmestju. Nekateri

niki pa so si izbrali Trg svobode, prostor pred poslopjem sreskega načelstva in drugih uradov in tik ob gradu, ki je last mariborske občine in kjer se bodo namestili občinski uradi. Na ta prostor ne spada nobena cerkev, in sicer iz prometnih in arhitektonskih razlogov. O tem je prepričano mariborsko prebivalstvo v ogromni večini. Ako bi se ga vprašalo za njegovo mnenje, bi 99% bilo proti vsakemu zazidanju tega prostora. Prostor mora ostati nezazidan, kakor je bil prej. Nanj spada spomenik kralja Petra, ki se ga je hotelo že pred leti tamkaj postaviti. Pride pa še v poštev poseben, in sicer prav tehten razlog, in to je prevelika bližina frančiškanske cerkve. Ko se je pred par leti hotelo v Beogradu zgraditi ka-

toliška cerkev v bližini pravoslavne cerkve sv. Marka, je oblast odločila, da se to ne sme zgoditi, ker bi prevelika bližina dveh cerkva različnih veroizpovedanj mogla motiti vršenje bogoslužja v cerkvah. V Beogradu pa je bila razdalja med prostorom, kjer stoji pravoslavna cerkev sv. Marka, in med prostorom, kjer so nameravali zidati katoliško cerkev, veliko večja nego bi bila razdalja med frančiškansko cerkvijo in nameravano pravoslavno cerkvijo. Občinski svet mesta Maribora bo na svoji seji, ki se bo na njej razpravljalo o tej zadevi, gotovo upošteval te povsem stvarne razloge.

Pri kapucinih v Celju se bo vršila od 31. julija do 2. avgusta slovesna tridnevica v čast sv. Konradu, ki je bil letos na binkoštno nedeljo v Rimu svetnikom prištet! Vsak dan bosta dve pridigi, ena zjutraj ob pol 6., ena zvečer ob 6. uri! Slovesni zaključek tridnevnice bo na Porcijunkulo ob 9. uri! Najpred bo imel mil. g. stolni prošt dr. Vraber slavnostno pridigo, potem sledi svečana pontifikalna sv. maša, katero bo opravil sam Prevzvišeni knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič! Nazadnje zahvalna pesem. Razun te svečanosti se bo vršil v kapucinski cerkvi v soboto 4. avg. zvečer ob 8. uri **cerkveni koncert!** Čisti dobiček je namenjen za novi glavni oltar, ki je bil ta mesec postavljen v kapucinski cerkvi.

Trgovski potnik okraden. Trgovske mu potniku Martinu Svetu iz Ljubljana



Poskusni napad s plini na belgijsko prestolico Brüssel.

ne je bilo ukradenih iz aktovke ob prički potovanja z avtomobilom 7500 Din.

Neznašna vročina in suša v Ameriki. Strahovita suša je zajela deset držav v Severni Ameriki, ki se razprostirajo v območju reke Missouri. Deževalo že ni nad 30 dni in vrlada neznašna vročina. Suša je čisto uničila poljske pridelke in živila je radi pomanjkanja vode v obupnem stanju. Radi pomanjkanja vode pošiljajo farmarji živilo v klavnice. Živila ni samo brez vode, ampak tudi brez krme, saj nudijo nepregledno obširni pašniki slike pogorišč. Po mestih je živiljenje kot izumrlo. Zaprte so šole in trgovine. Ljudje se skrivajo po klečeh. Po tovarnah delajo samo po par ur v nočeh. Radi vročine je zastalo gospodarsko živiljenje. Skoro vse reke in potoki so usahnili in postaja položaj z vsakim dnevom obupnejši. Če bo trajala suša še en teden, bo poginila vsa živila. Vodo deli ljudem oblast.

Tečaj za vojaško-glasbeno šolo v Vršcu je razpisani. To leto se sprejme 50 mladičev, starih od 14 do 16 let. Vsa pojasnila lahko dobite pri kapelniku Josipu Petroviču. Vsak dan od 9. do 11. ure v Narodnem domu, Maribor.

Prof. dr. Karl Glaser — Obris živiljenja in dela. Spisal dr. Dolar. Knjiga, ki nam prikazuje izrednega moža domoljuba, stane le 8 Din in se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pri nagnenju k mašobi, protinu, sladkosečnosti izboljšuje naravna »Franz Josefova« grenčica delovanje želodca in crevesa in trajno pospeši prebavo.

Dr. med. Klara Kukovec, Krekova ulica 18, zopet redno ordinira.



Največje lopove zasledujejo na Angleškem s pomočjo avtomobilov, letal in radija.

denar, a ga je zmotil pri tem poslu nenadoma se vrnuli domači sin. Vlomilec je ubil veliko izloženo šipo in srečno utekel, dasiravno se je hudo obrezal po roki na šipi. Dne 19. t. m. zvečer je videl nekdo na mostu v Sp. Dupleku, kako si je mlad človek povezoval ranjeno roko in je obvestil orožniško patruljo. Orožnikom je priznali prijeti, da se piše Milan Širok, je zbežal iz Górice in se je ranil ob razbiti šipi v Mariboru. Orožniki so predali Široka mariborski policiji, kjer so ga zaslišali. Širok je prišel v našo državo pred meseci. V Ljubljani je že bil zaprt radi špionaže ter izgnan v Avstrijo, odkop der se je vrnil samovoljno v Jugoslavijo. Star je 30 let in po poklicu zdravniški sluga.

Huda posledica samomorilnega nama. V Ljutomeru pri posestniku Homenu Muratu služi za pastirja 55letni Franc Viher iz Radomščaka. Pritočnega pastirja je objel obup nad življnjem. Sklenil je samomor s pomočjo električnega toka z visoko napetostjo. Splezal je na stolp električnega daljnovidja iz Fale. Na vrhu stolpa in že prav blizu žic je omahnil in padel na tla skozi veje jelševja. Pri padcu ga je ena od vej tako oplazila po očesu, da bo najbrž ob vid.

Pojasnilo k uboju sosedu. V zadnji številki smo kratko poročali o uboju 37letnega posestnika in lovskega čuva Jakoba Perneka iz Gruškovja v Halozah. Sedaj je dokazano, da je ubil Perneka 52let stari sosed Jožef Kozel. Oba omenjena sosedova sta bila v sovraštvu. Sta se tudi tožarila in usodepolnega dne je prišlo med obema do prepipa, ker se je oglasil Pernek pri Kozeleu in je zahteval vrnitev najdenega bitca. Po Kozelovi izpovedi je hotel lovski čuvaj Kozela ustreliti, a je pri ruvanju za puško padel na tla, nakar mu je iztrgal sosed orožje ter je začel mlatiti po Perneku tako dolgo s puškinim kopitom, da ga je zlomil in je zbiti obležal. Ko je pa sosed zmagovalec videl, da pobiti zopet dviga glavo, ga je obdelal še z motiko do smrti. Kozel je tako divjal, da ni mogel nikdo Perneku priskočiti na pomoč. Ubiti lovski čuvaj zapušča ženo in 3 otroke.

Trije tički na zatožni klopi. Dne 18. julija je imelo mariborsko sodišče opravka z mlado troperesno detejijico, ki ne obeta nič dobrega. Obtoženi so priznali 13 večjih vломov in tatvin, katere so zagrešili po Slov. goricah. Ivan Slavinec iz Veličan je bil obsojen na 1 leto in 8 mesecev, Ivan Bratko od Šmiljavča na 1½ leta in Anton Peserl iz Brebrevnika na 9 mesecev strogega zapora.

Nepoboljšljiv. Anton Ljubša, 24letni delavec iz Maribora, je bil obsojen pred kratkim radi tatvin na 1 leto pogojno.

Kako postaneš milijonar?

Na ravnikar stavljeno vprašanje je dal pred kratkim odgovor amerikanski milijonar Bowers, ki je dajal na svoj 50. rojstni dan radovednim časnikarjem pojasnila na razna vprašanja. Milijonar je pripovedoval: »Kot 20letni fantin sem pričel z razprodajo časopisov. To službo sem zgubil radi bolezni. Nato sem postal snažilec čevljev in kot tak sem si prihranil par sto dolarjev, za katere me je opeharil neki lopov. Pričel sem pomivati posodo, pôvspel sem se do služe v hotelu, štedil sem z vsako paro, ne da bi si bil privoščil najmanjšo zabavo. Ni sem pušil, ne pil in

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapisih rajnega priatelja.

Vozili so seboj vse potrebno za filmanje izrednih dogodkov, živalskih posebnosti in sploh vsega, kar bi doživel med vožnjo ter med bivanjem in iskanjem po samotnih otokih. Če bi tudi zaklada ne našli, bi naj pokril izkupiček za potni film vse stroške ekspedicije. Raziskovalci niso bili vezani na čas vrnitve. Vso odgovornost sta preuzevila poleg ladjskega kapitana oba brata družabnika John in Jack Stackleton. Člani ekspedicije so se pred odhodom do dobra med seboj spoznali, da spoprijateljili, da bi bil eden drugemu v resnično pomoč za slučaj potrebe in nevarnosti.

Začetkom aprila 1925 so ostavili gospodje Los Angeles in so se ukrcali na jahto »George Washington« v luki San Pedro, ki je pristanišče za Los Angeles.

Po odhodu na prosto morje pustimo našega rudarskega inženerja, naj pripoveduje, kaj je na

tej lepi vožnji po Mehikanskem zapadnem morju videl ter doživel, ker o trpljenju na tem prvem lovnu na zaklad ne moremo govoriti. Beležke rajnega priatelja o naslednji ekspediciji so pisane na udobno opremljeni ladji in radi tega jih primašam po možnosti dobesedno po nemškem izvirniku.

»Mehikansko morje ob solnčnem vzhodu, skozi celi dan, ob zatonu solnca ter v mesečno zvezdnati noči je v aprilu nepopisno čarobno. Povsem mirna vožnja ob pišu prav lahne sapice, ki je preganjala noč in dan morečo vročino, je poživelna nas vse, ki smo pluli s precejšnjo brzino, da doživimo med potjo ter na cilju nekaj posebnega, novega ter izrednega čemur bi se najčudil celi svet.

Vsi nezaposleni smo se rinili v kabino za zemljevide, kjer nam je razlagal kapitan, katere samotne otoke bomo videli, na katerih se izkricali, da proučimo ter filmamo izrednosti. V prvi vrsti je naglašal, da se odlikuje Mehikansko morje glede morskih velikanov. Nekatere od teh

Ko je šel Ljubša iz sodnega poslopja od razprave, je izmaknil pod sodiščem kolpo in je bil radi tega obsojen 18. julija nepogojno na 1 leto in so ga odvedli pazniki iz sodne dvorane v zapor.

Nehvaležni hlapec. Brezposelní Ivan Vuš je prišel letos januarja k posestniku Jožefu Krajncu v Lancovi vasi in prosil za delo. Dobri gospodar je vzel Vuša za hlapca, a ta mu je izmaknil iz omare izkupiček za vole — tri tisočake in pobegnil. Nehvaležnega hlapca so prijeli in 19. julija je bil v Mariboru obsojen na 14 mesecev strogega zapora.

Samomor mesarja. V Novem mestu se je ustrelil 32letni mesar in krčmar Jožef Pogorevčnik. Vzrok samomora neznan. Pogorevčnik je rodom iz Starega trga pri Slovenjgradcu in je že bil zaposlen svoj čas v Mariboru na Slomškovem trgu kot mesar, na Pobrežju in na Koškahih.

Slovenska Krajina.

Tišina. V nedeljo 15. t. m. smo imeli pri nas slovesnost nove svete maše, ki jo je daloval Vsemogočnemu g. Alojzij Šoštarec iz Sodišnjec. Slavnostni pridigar je bil g. Bejek Janko, kaplan v Črenovcih, ki je v svoji pridihi povdral zvišenost duhovniškega stanu, težave in tolažbo v duh. stanu. Ljudi se je zbralo od blizu in daleč zelo veliko. Naši ljudje zelo radi hodijo na nove maše in visoko cenijo ter spoštujejo vsakega novomašnika. — Tako po novi maši so uprizorili tišinski gasilci lepo igro »Cvetina Borograjska«. Obisk je bil zelo dober in tudi igralci so podali svoje vloge v splošnem dobro. — Tudi fantov se je zbralo ob prilikih nove maše veliko. V Žokšovi gostilni na Tišini je bilo tudi nekaj fantov, ki so izvali prepir, pa bi skoraj »gor plačali«. Orožniki so naredili red in menda je bilo tudi fantom dovolj.

Dolnja Bistrica. Veliko se je govorilo letos spomladni o regulaciji Mure. Spisali so skupaj že tudi delavce in trdilo se je, da je denar za regulacijo že na razpolago. Na javnem shodu se je povdarjalo, da se nam ni nič obljudljalo,

Romarjem na Brcjic.

Legitimacie smo razposlali. Ako jih bi kdo ne dobil, naj piše takoj po nje. Prijave so zaključene in prosimo, da ne pošljate ljudi na vlak, ki niso prijavljeni, ker bodo plačali dvojno kazeno. Legitimacie ne pozabite doma, na ednodni postaji jo dajte žigosati. Na Brcjah bomo na njo potrdili, da ste bili resgori. Glede otrok smo že pojasnili: do 4 let so povsem prosti, nad štiri plačajo kot vsak drasli. Vsa druga navodila dobite v vlaku.

Pripravljalni odbor.

temveč spravilo, pa žal ne vidimo nikjer nič, kar bi nam kdo spravil. Mura teče svojo pot in dela kmetom škodo, vse govorice o regulaciji so pa utihnile. Kaj je vzrok, da se Mura še vedno ne regulira?

Crensovci. Zadnjič smo poročali, da je dobil »Slovenski gospodar« v naši fari 10 novih naročnikov, danes vam pa sporočamo, da smo dobili v tem mesecu že 51 novih naročnikov

za »Slovenskega gospodarja«, in sicer v Črensovcih 16, v Gornji Bistrici 16, v Sr. Bistrici 13, v Dol. Bistrici 4, v Trnu 1 in v Žižkih 1. Novi naročniki se še vedno oglašajo. V naši fari ima sedaj »Slovenski gospodar« 85 naročnikov. K novemu letu bomo visoko prekoračili številko 100. Tako velikega uspeha nihče ni pričakoval. Hvala lepa vsem naročnikom!

Zižki. Gasilski svetek 15. t. m. so svetili tudi naši gasilci. Pa je bilo menda malo gasilskih čet širok dravske banovine, ki bi obhajale svoj svetek tako, kot so ga naši gasilci, ki so pristopili v krojih k skupnemu svetu obhajilu. Posnemanja vredno!

Sobota. V sredo 18. t. m. je imelo »Slov. kat. akad. društvo Zavednost v Prekmurju« v Soboti izredni občni zbor. Vreme je bilo slaboto obisk ni bil polnoštevilen. Razpravljala se je o podpornem odseku, o težavah naših studentov, o »Prekmurskem akad. klubu« itd. Izvolil se je nov odbor. Želimo, da bo se mogel vsi sklepi tudi uresničiti.

Bogojina. V nedeljo 29. julija bo pri nas novo sveto mašo g. Jožef Berden, pridigoval mu po stric Berden Andrej, župnik v Martjančin.



Zarje mladinskega gibanja.

Franjo Tanjšek, Št. Andraž pri Velenju.

Po slovenski zemlji se v Krista in Božje Matere imenu družijo osamljena srca, da postanejo cor unum et anima una — eno srce in ena duša. Iz razbitih kamenčkov se gradi veličasten hram krščanske organizacije, dom večne prosvete. Na njegovem slemenu pa blesti križna roža iz listov združenega slovenskega katoliškega ljudstva. Tak hram ni delo enega dne, ne enega rodu. Doba narodovega življenja je delavnik njegovih gradivcev. Marsikomu

pade sredi dela iz rok težko kladivo, ki ž njim kleše mramorne sklade, skali se oko, preden zagleda dovršeno svoidovje. A blagor mu, kdor v zvesti dnini ogladi le en kamenček, pridene le zrncek skupnemu domu.

Te pomembne besede, ki jih je govoril naš nepozabni dr. Janez Ev. Krek dne 15. septembra l. 1904. na vseslovenskem mladenskem shodu na Brcjah, nam jasno pričajo o velikem delu, ki ga je vršila takratna mladina. Leto prej pa so se že vršili enaki mladenski shodi na Ptujški gori, pri Sv. Trojici v Slov. goricah in v Petrovčah. To je bilo veličastno mladinsko gibanje, koga sadovi ostanejo trajni. Da je bil zlomljen silen pritisk nemštva, ki je bilo vztrajno na delu, da zasužnji celokupni naš narod, da za vedno zatre njegove šege, navade in jezik, se imamo zahvaliti edino takratni mladini in njenim voditeljem. Kdor prebira teda-

redkih živali se podijo ter plavajo samo še tod, druge zopet nastopajo v takih množinah, kakor jih je najti težko v kakem drugem morju na svetu. Morska žival hoče imeti svoj mir in baš v Mehikanskem morju ga ima. To morje je bolj izven prometne črte za potniške, tovorne ter ribiške ladje in radi tega se je zbralo tukaj vse, kar beži pred največjim sovražnikom ter uničevalcem živalstva, pred — človekom. Kapitan je nam slikal iz lastnega doživljaja, kako bomo kmalu lahko videli orjaškega morskega slona, ki je že povsod na svetu iztrebljen, le tukaj se še solnči po samotnem pesku otoka Guadelupe. Mehikanska vlada je namreč strogo prepovedala lov na tega sicer povsem nedolžnega morskega velikana. Srečali bomo morskega hudiča, čolnom ter lesenim jadrnicam silno nevarno ribo žagarico, velikanske morske želve, kite itd.

G. kapitan nas je znal tolikanj navdušiti za pomorsko redko živalstvo, da smo kar koprneli radovednosti, kedaj in kje bomo srečali te iz drugih morij baš semkaj pribegle velikane.

Zgodaj zjutraj me je poklical na krov pred solnčnim vzhodom naš fotograf Bilš. Pokazal je

z roko proti levi na zameglene obrise otoka, ki se je dvigal 1300 m nad morsko gladino. Še le proti poldne smo pripluli tako blizu, da smo začeli križariti krog severnega rta otoka. Pripeljali smo se pred samotni otok Guadelupe, katerega so si izbrali morski sloni za svoje poslednje pribežališče. Jahta je zmanjšala brzino, da bi ne zadela ob kako skalo, ob katerih so se odbijali valovi ter vprizarjali na vseh koncih ter krajin mično prikazen mavrice v najbolj solnčnem opoldnju. Bližali smo se bolj peščeni obali. Skozi daljnoglede smo napenjali oči s krova. Zagledali smo na pesku par ogromnih črnih mas, ki so se mirno solnčile ter predajale počitku, ne menec se za prihod radovednežev.

Radi plitvine morja je morala ladja spustiti sidro dalje proč od otoka. Spustili so z jahte čoln na jadra. Prav vsi raziskovalci smo se odločili, da se popeljemo v čolnu na otok in si ogledamo od blizu živalsko redkost — morskega slona, ki životari tukaj v zadnjih preostankih nekoč po vseh toplejših morjih razširjenega mogočnega živalskega plemena.

Pristanek v čolnu nam je uspel brez vseh

ne plesal. V starosti 20 let sem posedal premoženje 754.25 dolarjev. Umrl mi je stric, s katerim si nisva bila dobra in mi je zapustil 3 milijone v železniških delnicah. Posnemajte me, gospodje!»

Cudovita puška.

Raziskovalnemu zavodu v Kanadi je uspelo, da je znašel puško, koje kroglo prekašajo glede učinka vse tozadne dosedanje iznajdbe. Krogla poseda aluminijasto kapico, predre vsak jekleni oklep in celo takega, ob katerega so se dosedajni izstrelki komaj neznano osmeknili. Vojak-pešec, ki bo oborožen s čudošito kanadsko puško, bo lahko onemogočil prodiranje oklop-

nje letnike mladinskih listov, vidi, kako ogromno je bilo delo, ki ga je mladina tedaj vršila. Tačkati so mladeniči tekmovali med seboj v delu; cincarjev in nergačev niso poznali. Njihovo geslo je bilo: Na slovenski zemlji naj gospodarijo Slovenci; na svoji zemlji ne trpimo tujcev, še najmanj pa nemškutarjev!

Nastopila pa so leta grozote, ki tudi takratnemu živahnemu mladinskemu gibanju niso prizanesla. Večina najboljših slovenskih sinov je morala na bojišča, od katerih je premnogo našlo tamkaj svoj grob. Pretežna večina po prej neumorno delajočih društev in organizacij je utihnila in zaspala.

Vsakega gorja pa mora biti enkrat konec in tako je bilo tudi svetovne vojne. Znašli smo se v svobodni narodni državi. Zopet smo svobodno zadihali, zopet so se polagoma začele vzbujati naše mladinske organizacije. Njim na čelo pa se je postavil rod, ki je bil preizkušen v trpljenju in strahotah širiletej vojne. Vendar pa je minilo še skoro deset let, da se je naše mladinsko gibanje povzpelo do predvojne živahnosti.

Nastopila pa je nova doba in ž novo naložje. Kjer ni prosvetnih društev, so se fantje združili v delovne skupine pod praporom Katoliške akcije. Z vsem mladinskim ognjem se udejstvujejo na polju splošne ljudske prosvete. Pri tem delu jih vodijo vzgledi njihovih predvojnih prednikov ter njih voditeljev. Osamosvojitev od tujstva ter narodna in državna svoboda je bil cilj, za katerega je delala mladina v preteklosti; vsestranska duševna in telesna izobrazba ter gospodarska okrepitev pa je cilj, za čigar dosego bo delala v bodočnosti.

*

Nov in prvi dom Kat. akcije. Župnija Stari trg pri Slovenjgradcu in obenem tudi vsa ta dekanija je v nedeljo, dne 15. julija t. l. proslavila pomemben dogodek, o katerem čutim

nemu avtomobilu in tanku. Početna hitrost krogla znaša 2000 m na sekundo, kar znači trikratno brzino dosedanje navadne krogle iz puške.

80letnica železnice preko Semmeringa v Avstriji.

Leta 1848 so pričeli graditi železnico preko Semmeringa, kojega sedla so visoka 980 m, kar je pomenilo za tedanje čase nekaj izrednega. Po preteku 6 let 22. junija 1854 je bila semerinska železnica predana prometu. Omenjena zveza je stala 22½ milijona staroavstrijskih gld. Njen največji vzpon znaša 1:40. Njena najvišja točka je 897 m, semerinski predor je dolg 1430 m, pre-

potrebo, da napišem nekaj vrstic o tem dogodu, ter ga tako predčim naši širši katoliški javnosti. Blagoslovitev novega doma Kat. akcije. Otvoren je ponos staroteške župnije in cele dekanije. Želimo, da bi bil ta dom res pravo zatočišče vseh dobrih katoliških župljanov, naj bo izbirališče in vrelec prave krščanske izobrazbe in omike tudi vsej dekaniji, bodisi v prosvetnem, duševnem, moralnem in gospodarskem smislu. Vi vsi, ki hočete biti dobiti katoličani, pa se v zahvalo našemu graditelju odzovimo hvaležne, da nam je dal praviti tak dom s tem, da bomo vedno in ob vsaki priliki napolnili dvorano do zadnjega kotička, ter mu tudi z dejani pomagali pri njegovem trudopolnem ter požrtvovalnem delu. Bog pa naj blagoslovi ves njegov trud in delo, da bi mnogo uspeha imelo! Bog živi!

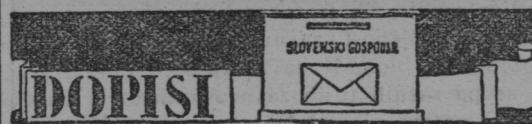
Laporje. Naša fara priredi 5. avg. ob treh popoldne na prostem ob cerkvi in kapeljini veličastno ljudsko igro »Izgubljeni sin«. Za njo vrla ogromno zanimanje daleč naokoli in javilo jih je svoj prihod že zelo veliko, posebno iz bolj oddaljenih krajev. Igralo jih bo preko 60, med njimi jezdci v narodnih nošah s fanfarami, godci, vozovi, oficirji, študentje itd. Vsa prireditev se bo sproti filmala, pa ne samo igravci, ampak tudi vse zbrano gledajoče občinstvo. Igra se bo slovesno končala v cerkvi z zvonjenjem in orgljami, kamor gremo h koncu vsi med petjem zahvalne pesmi. Ves nastop pripravlja g. bogoslovec Petančič.

Solčava. V prosvetnem oziru ne spimo. Sedaj v poletju seveda počiva prosvetno delo, zato smo se pa bolj živo giblji pozimi. Na Božič je priredilo prosvetno društvo igro »Pri kapelici« in otroško »Pred jaslicami«, ki sta bili podani v splošno zadovoljstvo občinstva, ki je napolnilo dvorano. Obe igri sta bili po-

novljeni ob prav lepi udeležbi na praznik Sv. Treh Kraljev. Cerkveni pevski zbor je nastopal v predpustnem času s spevoigro »Srce in denar«. Vsi pevci so ob lepi udeležbi občinstva prav častno rešili svojo nalogu. Prvo nedeljo v maju so Prosvetno društvo, Dekliška Mar. družba in cerkveni pevski zbor priredili Materinski dan. Spored je bil lep in bogat. Mnogi so bili ganjeni do solz. Udeležba pa je bila točka kakor še nikdar. Vse po hodniku so stali ljudje. Da je spored občinstvu res ugajal, je najlepši dokaz, da se ljudje po končanem sporedu niso hoteli raziti. Še in še so zahtevali.

Zalec. Katoliška mladina žalske župnije predi tudi letos v nedeljo, dne 29. t. m. svoje izletniško romanje na priljubljeno Uršlogoro pri Slovenjgradcu. Odhod ob 10. uri z vlakom do Šoštanja, od tam peš. Zvečer ob večni luči večernice, prilika za sv. zakramente, drugo jutro sv. maša po namenu zletnikov. Vabimo vse svoje prijatelje in somišljenike, da se nam pridružijo.

Št. Jurij ob juž. žel. Med našo katoliško mladino se je začelo razvijati bujnješ versko življenje, odkar se je pred kratkim ustanovila fantovska kongregacija in se je ob prilikih prihoda naših novomašnikov z izvrstnim uspehom priredila verska igra »Slehenik«. Kakor se čuje, hočajo naši igralci igro ponoviti. Veliko zanimanje vrla tudi za nameravan zlet na Uršlogoro pri Slovenjgradcu, ki ga priredi naša mladina v nedeljo, dne 29. t. m. Z jutranjim vlakom odhod v Petrovče, kjer bo sv. maša; ob 10. uri z vlakom proti Šoštanju, kjer jo mahnemo peš. Zvečer bodo večernice in drugo jutro sv. maša. Vabimo vse naše prijatelje, da se nam pridružite, ker obeta biti zlet zelo prijeten. Naši dobri dijaki so nam obljudili na zletu prijetno zabavo. Torej na svidenje!



Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo 15. t. m. je daroval pri nas novo mašo g. p. Gabriel Škof. Bil je to lep dan za vso župnijo. Novomašnik je doma iz skromne delavske družine.

Pa so mu Šentpeterčani pripravili prav lepo primicijo, da bo ostala v spominu njemu in nam. Slavnostni govornik mu je bil stolni prošt dr. Maks Vraber. Drugo sv. mašo pa je opravil v kapelici Matere božje na Metavskem hribu, katero sta za to priliko dala popolnoma prenoviti posestnika Krepek Anton in Marija. Vsled neugodnega vremena je bila kapelica blagoslovljena mesto v nedeljo popoldne v

težkoč. Previdno smo se plazili preko skal proti onemu delu obali, kjer so se solnčili sloni. Že prvi pogled na dvanaestorico nam je povedal, da gledamo res nekaj predpotopno velikega. Vsak slon je meril od nosa do konca repa 3 do 5½ m. Počivali so na pesku vsi v istem položaju in po 30 korakov eden od drugega.

Če smo hoteli filmati mirno počivajočo družbo orjakov, smo jih morali razgibati na kak način. Metali smo po uravnavi filmskega aparata kamenčke v zaspance. Ogromne lenobe se niti zmenile niso za zadetke. Le nekako grgranje je bilo čuti iz njihovih globokih trebušnih votlin.

Bližali smo se živalim od zadaj in jih skušali zbuditi iz spanja z debelejšim kamenjem. Vsi smo prasnili nazaj, ko je eden odprl žrelo, ki je bilo dovolj prostorno, da odgrizne z enim stisom človeško glavo. Slon se je postavil na prvi plavuti, začel tolči s ploskastim repom in je gledal jezno na nepričakovane motilce miru.

G. John Stackleton je kot izurjen Amerikanec zavihtel laso, ki je svišnil po zraku in se zadrgnil slonu krog vratu. Vsi smo nategnili dolgoročno močno vrv, da bi zadržali besno grgrajočo

žival in spravili nekoliko življenga v film: »Borba z morskih slonov«. Naša skupna moč je zaledla toliko, kakor bi hotel eden človek z rokami zaustaviti navzdol se valečo veliko skalo. Pesek nam je zdrčal izpod nog, ko se je v laso ujeti slon obrnil in nas je položil vse z eno kretnjo po tleh. Nameril je glavo proti morju, začel je tolči z repom po pesku, upiraje se na prvi plavuti in siliti proti valovom. Pobrali smo se z vso naglico, hitro zagrabili za vrv, da bi jo omotali krog kake skale in bi vsaj na ta način nekoliko zadržali dobrosrčnega goljata.

Vsi naši naporji so bili zaman. Slon je nategnil krog skale omotani motvoz, ga odtrgal liki sukanec in izginil v penečem valovju. Kmalu po potopljenju se je zopet prikazal, se ozrl proti nam, odprl žrelo, posmehljivo zarenčal in je pričel briti norce iz nas slabotincev.

Med tem, ko smo imeli opravka z enim solum, se je predramila tudi ostala družina. Zapustivši begunca in ozrši se po drugih, smo zapazili, kako so čakali na nas, podpirajoč se s sprednjimi plavuti in bili visoki najmanj 2½ m. Enajst razdraženih orjakov v nevarno zravnar-

pondeljek, ter je isto blagoslovil domači gžupnik Tkavc Anton. Popoldansko pobožnost v kapelici pa je opravil dekan g. Sagaj Alojz iz Hoč, ki je tudi blagoslovil ves prenovljen križ v Trčovi, katerega sta dala prenoviti posestnika Ferlinc Šima in Julijana. Šentpeterčani so pokazali ob tej priliki ponovno, da so Bogu vdano ljudstvo. — Sadna kupčija se je že pričela. Kupcev je dovolj, a sadja primeroča malo. Za zgodnje sorte jabolk se obeta Din 1.50 do 1.75 , pa še upamo na boljše cene. Zato se pa nočemo nič prenagliči s prodajo, tembolj ker je letos sadje res lepo. Tudi vinške gorice še kažejo dobro. Bog nas obvaruje hudega vremena, pa bodo kleti vsaj deloma zopet polne žlahtne vinske kaplice. — Naše prosvetno društvo »Skala«, ki je bilo svojčas razpuščeno, še vedno ni vpostavljen. — Občina Sv. Marjeta ob Pesnici — del iste je všolan k Št. Petru — je baje sklenila popolno izločitev iz tuk. šolskega okoliša in všolanje otrok v solo k Sv. Marjeti ob Pesnici. Ta korak bi bil morda iz gospodarskega ozira umešten, a vendar je večina Grušovčanov in Dražgučovčanov proti temu. Razlogi zato so različni, kot bližina k Št. Petru, drugič šola šolskih sester (dekliška), ki slovi daleč naokrog kot vzoren šolski zavod, kamor starši radi pošljajo svoje hčerke in ker tudi cerkveno padajo ti kraji Šentpeterski župniji. No, pa upajmo, da se bo ta zadeva rešila tako, kakor bo všeč ljudstvu. — Sedež žandarmerijske postaje se je prenesel iz Št. Petra na Košake, pač pa se je ustanovila ekspozitura pri Sv. Martinu. Tako je sedaj Št. Peter brez občine, žandarmerije, okrnitev šole, če bi se izvedel zgoraj naveden sklep, tako da bi Št. Peter s svojo slavno zgodovino mnogo izgubil.

Devica Marija v Puščavi. Res bo puščava sedaj, ko je nas zapustil g. organist Joško Krepec. Bil je vugleden mladenič in prijatelj lepega petja, katerega je vodil s požrtvovanostjo skozi šest let. Priljubljen je bil domaćinom in drugim, zato ga Bog čuvaj na njegovih potih. — Žalostno so zapeli zvonovi v pondeljek 16. julija, ko so spremili v obilni udeležbi k večnemu počitku Marijino družbenico Micko Rutar. Pokojna je dalj časa bolehalna za jetiko, kateri je pa vkljub zdravljenju podlegla. Poklical jo je Vsemogočni v dekliški dobi

pred sodbo, ki pač ni bila težka. Rajna je bila vugledna in ponizna, zato ji veljajo besede — pravičnih spomin je večen!

Sv. Lovrenc na Pohorju. V nedeljo 15. julija je priredila naša domača Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani po rani sv. maši strokovno gospodarsko predavanje o zavarovanju sploh. Skrajno žalosten je bil začetkom obisk poslušalcev, a proti koncu se jih je nabralo že nekaj več. Prvi je predaval ravnatelj podružnice v Celju g. Mihelčič, in sicer o pomenu zavarovanja in o načinu zavarovanja. Ob tej prilikai je povdarjal dejstvo, kako malo se ljudje zanimajo za to važno gospodarsko panogo, dasiravno so časi najhujše krize. Glavna jih je stvar, da so zavarovani, ne vedo pa, zakaj so zavarovani, in kako so zavarovani. Dotični, ki so predavanje poslušali, so gotovo sklenili, ako se dosedaj niso za to posebno zanimali, da hočejo od sedaj naprej obračati večjo pažnjo glede zavarovanja in da bodo vedeli, zakaj plačujejo vsakoletne premije. Želeti bi bilo, da bi vsi tisti, ki so predavanje poslušali, ne obdržali samo zase, temveč se o tem razgovarjali tudi pri sosedih in prijateljih. Iz Puščavske župnije se je udeležil predavanja posestnik g. Jakob Vitzman. Upamo, da bo svojo razumno besedo zastavil onim, ki na predavanju niso bili. Naš že nekdanji prijatelj, sedaj glavni zastopnik Vzajemne zavarov. g. Žebot pa se je dotaknil vprašanja: kje naj se zavarujemo? Veliko je zavarovalnie, ki nosijo različna lepa imena naših rek in gorov itd., a naša prava domaća zavarovalnica je edino »Vzajemna v Ljubljani«. Njen že 33letni račun obstaja nam jasno priča, da zavod danes razpolaga že z ogromno rezervo ter je eden najmočnejših v Jugoslaviji. Številne zahvale o polnem izplačilu zavarovalnih vsot nesrečnim pogorelcem pričajo, da je Vzajemna zav. najboljši naš zavod. Torej vsi Šentlovrenčani in Puščavčani ter okolica vedite, da je takorekoč vaša narodna vzajemna dolžnost, zavarovati vse svoje premoženje pri domaći zavarovalnici. Znano je, da se po raznih tujih zavarovalnicah iz naše države potom premij izplačuje nad 400 mil. dinarjev letno. Pomislimo, koliko je to denarja, ki gre iz naše države in iz prometa. Nasim kmetom, posestnikom, trgovcem in obrtnikom pa polagamo na srce, naj ne poslušajo

vsakega agenta, ki mastno govori, temveč naj mu odločno rečejo; jaz sem ali bom zavaroval pri domači Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani po zastopnikih g. Pušnjaka in Ladineka.

Sv. Ana v Slov. goricah. Poročil se je Viktor Zemljčič, prej strežnik v bogoslovju, z Ano Breznik v Ledineku v pondeljek, dne 16. julija 1934. Isti dan po poroki je bila v hiši posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu. Godbe in plesa ni bilo, a klub temu so bili gostje dobре volje in so darovali skupaj 302 Din za ubogega dijaka R.

Sv. Jakob v Slov. gor. V tretje gre rado. Ta izrek se je dobesedno izpolnil pri nas, ko je prihrumel 13. julija strašen vihar s točo. Tako so letos zopet in to nekateri že tretjič zaporedno uničeni naši vinogradi. Ne vemo če kdaj, ki ne pozna naših razmer, razume, kako strašen udarec je bil letos to za nas. Vsi z obupnim srcem gledamo v bodočnost — gospodar in delavec. Kako naj sedaj vsaj za silo ustrezeno nalogu davčne oblasti, ki nam pride te dni prodajat našo borno živino in druge potreščine.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Zares zaslužen je bil izredno lep pogreb, ki ga je imel pokojni Franc Horvat, pos. in gostilničar tukaj. Ves bližnji in daljni okolš je poznal tega marljivega, skrbnega, ter za vse dobro vnetega gospodarja. Kot dober krščanski mož zasluži tudi skromen spomenik v »Slov. gosp.« Odkar že stoji daleč znana pokojnikova hiša, je bil vedno njega zvesti naročnik. Tudi njegov sin in oba zeta so vedno v vrstah katoliških mož, in sicer med dejansko udejstvuječimi. Vso hvalo in priznanje pa mu je dolžna domaća hranilnica in posojilnica, kateri je dolga, leta načeloval v presledkih, pa bodisi kot načelnik nadzorstva ali tudi načelstva. Pred 25 leti je bil med njenimi prvimi ustanovitelji. Koliko časa in truda je žrtvoval pročivtu zadruge, vedo le njegovi sovrstniki. Še v svoji zadnji nedolgi bolezni je vedno kazal mnogo zanimanja za njo, ter že težko čakal skorajšnjega konca neznotnih denarnih razmer pri Zadruži. Naj mu milosten sodnik v nebesih obilo poplača vse njegove trude za obči blagor!

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 16. julija smo pokopali obče spoštovanega g. Martina Trstensjaka, posestnika, trgovca in bivšega gostilni-

nem položaju ni bila šala! Živali so odprle na stežaj žrela, zagrgrale votlo, začele klopotajoče pokati s čeljustmi in mi junaki vsak za svojo skalo! Sloni so se vrteli jezno po pesku, iskali z očmi nevarnost in so se zakotali vsi v smeri proti fotografu, ki je še vedno vztrajal na svojem mestu in snemal naš boj z morskimi sloni. Živali bi ga bile razteple z aparatom vred v solnčni prah, da ni poiskal pravočasno kritja večje skale.

Cela čreda se je zavalila proti morju, zginila v valovju, se prikazovala, pa zopet potapljala, dokler nam ni zginila izpred oči.

Posnetke našega srečanja z redko morsko prikaznijo smo imeli na filmu. Naš namen je bil dosežen v polni meri. Zbrali smo svoje od strahu razmetane ude in odjadrali proti jahti, s katere nas je zasmehoval g. kapitan.

Na jahti nam je pokazal kapitan leta 1874 tiskano knjigo o morskih sesavcih. Tamkaj smo čitali: »Z ladje »Mary Helen« leta 1852 harpuničani in ujeti morski slon samec je bil $5\frac{1}{2}$ m dolg in je dal 1000 l čiste masti. To olje je za mazanje boljše nego od kita in drugih večjih rib. V sve-

tilki gori s svetlim, nekadečim in ne smrdečim plamenom. Radi neprestanega zasledovanja so te živali iztrebili in le zadnji ostanki so se zatekli v kaliforniške vode.«

Mnogo pozneje so odkrili samotni, neobljedeni otok Guadelupe kot zatočišče teh orjaškov, ki niso po svoji miroljubni naravi tako oborenjeni, da bi se lahko ubranili človeškega preganjalca.

Morski slon se bori samo med sotovariši. Ti boji so omejeni le na čas parenja in jih povzročajo samice, ki se strnejo takrat v cela krdela. Samci ženini se bojujejo med seboj za zmago. Samo zmagovalcu je priznano dostojanstvo, da se lahko imenuje očeta bodočega potomstva. V boju premagani samci se zatečejo na samotne peščene obale, kjer si lečijo rane in upajo v bočem letu na zmago. Samica je mnogo manjša od samca in meri v odraslem stanju 3 m, med tem ko doseže lahko samec celo dolžino 6 m. Samica ima le po enega mladiča in traja doba nosnosti eno leto.

mostenih je 26 prepodov in most preko »Kalte Rinne« je dolg 184 m in visok 46 m.

Krt in pijavka.

Krt pogine, če bi moral vzdržati brez hrane 24 ur. Pijavka se lahko enkrat nasiti za 6 mesecev.

Statistično dokazano je, da pride na 100 ljudi 5 levičnikov. Levičarstvo je navadno spremljano od jecljanja.

V londonskem živalskem vrtu ali zverinaku zmečejo zverem letno 300 ton konjskega mesa.

Največ upokojencev ima danes svobodna Irsko. Vsak peti Irec prejema nekako pokojnino.

Salje sledi.

čarja iz Vodranec. Rajni je dolgo časa bolehal ter sedaj bolezni podlegel, večkrat okreptan s tolažili sv. vere, star 73 let. Martin Trstenjak je bil ves čas svojega življenja skrben in pošten katoliški mož in nad 40 let naročnik »Slov. gospodarja«. Njegovo priljubljenost je pokazala velika udeležba pri pogrebu in to ne le iz domače fare, ampak tudi iz sosednih far; osobito je rajnega na njega zadnji poti spremljalo precejšnjo število priateljev in značev z Središča. Naj v miru počiva!

Sv. Ana in Sv. Barbara v Hajožah. V dopisu z dne 11. julija nas je lopov na zvit in prikrit način speljal s tem, da je podpisal našega zanesljivega in dolgoletnega naročnika. Preklicujemo krivico, katero smo zagrešili nehote dobri ter ugledni gospoj Klari Zavec. Krivda ni na strani uredništva, ampak jo je zakrivil povojni brezvestnež v skrajno hudobni maščevalnosti.

Šmartno pri Slovenjgradcu. V dneh 9., 10. in 11. t. m. se je mudil v naših krajih velečastiti monsignor Vreže. Dne 10. julija je obiskal več znanih rodbin v slovenjgraški okolici, 11. julija je obiskal ob pol 7. sv. mašo na Homcu, kjer je tako priljubljena cerkev Matere božje. Sv. maše so se udeležili njegovi priatelji, a ko bi bili ljudje vedeli, da bo imel sv. mašo msgr. Vreže, bi bila pa cerkev gotovo polna. — V zadnji številki »Slov. gospodarja« smo poročali o dveh požarnih nesrečah, v tej številki moramo zabeležiti še eno. V nedeljo 15. t. m. so se zopet zgostili temni oblaki, nastala je nevihta. Med dežjem so padala tudi ledena zrna, ki pa niso napravila niskake škode. A strela, s svojo požigalno silo, ni prizanesla. Udarila je v Golavabuki v Habermutovo gospodarsko poslopje, ki je last slovenjgraškega Šulerja. Ljudje so rešili, kar se je rešiti dalo, poslopje je zgorelo. Gasilska pomoč je nemogoča, ker je to posestvo že precej visoko na Pohorju in ni v bližini vode. — Isto nedeljo popoldne je imela Prostovoljna gasilska četa v Šmartnem tombolo. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba prav lepa. Prvi dobitek (moško kolo) je dobila Kacova (Lutrova) kuharica, drugi dobitek (vreča koruznega zdroba) je dobil Krpačev Ivanček in tretji dobitek (sodček vina) pa je zadela Kacova gospa. — Še en doodelek, kako važen za našo dekanijo, je bil v nedeljo 15. julija. V Starem trgu je naš prevzvišeni nadpastir, knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič blagoslovil lepo, prostrano dvoranu Katoliške akcije. Ker mislimo, da bo »Slov. gospodar« o tej slovesnosti bolj obširno poročil, zato izrekamo mi kot sosedji Starotržanom in njihovemu agilnemu g. župniku Horvatu naše iskrene čestitke z željo, da bi Bog tudi v bodoči očkino blagoslovil vse njihovo delo na verskem, kulturnem, gospodarskem in socialnem polju.

Cvetkovci. Že davno sem poročal, da smo v okvirju domače gasilske čete osnovali kolegarski odsek. Ker pa se do danes nismo oglašili, bo si morda kdo mislil, da spimo in da nas niti julijsko vročje solnce ne prebudi iz spanja. Prav pridno delujemo, vsaki mesec se po enkrat shajamo na sestanke in prirejamo izlete. Zadnji večji izlet smo napravili pod vodstvom A. Janžekoviča dne 15. julija v Var. toplice. Prav lepa četa se nas je zbrala v nedeljo zjutraj že ob 5. uri zjutraj pred gasdomom v Cvetkovcih. V prijetnem jutranjem hladu smo jo mahnili skozi Ormož preko Drave in brez vsakili zaprek smo bili že pred sedmo uro v Varaždinu. Ogledali smo si dobro mesto, ki je bilo vse v zastava, polno naroda; obhajali so namreč 70letnico gasilskega. Nekoliko smo olajšali nahrbnike, in

Lajdi naprej, pot je še dolga. Četudi je solnce žgalo, da so bile suknje kmalu odveč in nas je zalival pot, vendar to ni zmanjšalo dobre volje ter veseloga razpoloženja. Po vijugasti cesti, ki se vije kot tirolska železnica, med senčnatimi gozdovi, smo prišli srečno na cilj v Var. toplice. Tukaj smo ostali dva dni ter se dodobra skopali; bolj radovedni so jo še pogledali v Ludberg in obiskali grob našega rojaka Tončeka Bukovec, ki je pred leti utonil v Dravi in ga je Drava izvrnila še le v Ludbregu, kjer je pokopan. Čas je prehitro potekel, treba je bilo misliti na odhod. Prav težko smo se ločili in: »še pridemo«, smo si rekli, zapuščajoč lepo Hrvatsko.

Tepanje pri Konjicah. Tukajšnja gasilska četa se pridno pripravlja na slovesnost blagoslovitve pred letom pozidanega in sedaj dogovoljenega gasilskega doma. Ker bo po blagoslovitvi tudi prireditev, koje čisti dobiček je namenjen blagim namenom tega društva, ste vsi priatelji gasilstva ter nesebične ljubezni do bližnjega že zdaj prisrčno vabljeni! Dan blagoslovitve bo, če Bog da lepo vreme, 5. avgusta. Zelo hvaležni smo in tudi ostanemo našim vrlim gasilcem, ki so si obenem z gasilskim domom postavili tudi spomenik požrtvovalne ljubezni do bližnjega v naših srcih. Mnogi že tudi izražajo davno željo Tepanjčanov, da bi nam naši možje in fantje s pomočjo dobrih okoličanov in blagih dobrotnikov zgradili še podružno cerkvico, ker je do župne cerkve v Konjicah in do drugih okoliških cerkva iz Tepanj pot tako dolga. — V zadnjem času so razni kupci nakupili tu naokoli za več vagonov lanskega ter letošnjega sena za ceno od 25 do 30 Din za 100 kg. Izvažajo ga na Čehoslovaško, ki je letos hudo prizadeta od suše.

Vojnik. Že dolgo nismo brali o Vojniku v »Slov. gospodarju«, zato je čas, da spet enkrat vojniške vesti pošljemo po slovenskem Štajerju. — Razne bolezni kakor poapnenje žil, srčna vodenica, jetika, rak v grlu, pljučnica, zlasti še možganska kap so pretrgale nit življenja našim faranom: 80letnemu Francu Čeplu, 63letni Ivanu Kukoviču, 59letnemu Avgustu Špegliču, 25letni Mariji Koštomaj, 43letnemu Francu Stožiru, 53letnemu Francu Rezarju, 77letni Agati Eller, 75letnemu Andreju Vrečerju. Dva izmed teh so spremljali celo godba in gasilci, pri pogrebu Franca Čepla so bila zastopana skoraj vsa društva celjske gasilske župe. — Lažje rane na glavi je zadobil pri nesreči z motorjem g. Pušnik. — Naše fante moramo postaviti za vzgled vsem katoliškim fantom v Sloveniji. Denar, ki so ga dobili za maje, postavljene za Prevzivenega ob času sv. barme, so dali za prapor svojega odseka KA.

Št. Andraž pri Velenju. V predzadnji številki »Gospodarja« se je dopisnik, ki ga vsi dobro poznamo, četudi se ni upal podpisati, prav široko razkoračil nad mojim člankom »Mladina se zbirja in gradi«, priobčenim v 26. številki »Slov. Gospodarja«. V pomirjenje g. dopisnika izjavljam, da je gori omenjeni dopis bil namenjen celokupni javnosti, ne pa samo naši fari. Očividno pa ima g. dopisnik slabo vest,

Pri razdraženih živeh, glacabolu, nespanju, utrujenosti, pobitosti, tesnobnosti imamo v naravnem »Franz Josefovi« grenčici domače sredstvo pri roki, da večja razburjenja, ki imajo svoj vzrok v slabih prebavah, takoj prezenemo. Sloviti zdravniki priznavajo, da učinkuje »Franz Josefova« voda sigurno tudi pri ljudeh višje starosti. »Franz Josefova« voda se dobija v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

da ga je ta članek tako razburil. Ako pa se ne čuti prizadetega, čemu se potem razburja? Da bi se zavzel za druge, ne verjamem, da bi imel toliko iniciativ. Da v naši župniji ni liberalcev, je tudi meni dobro znano, saj so naši farani vedno radi podpirali stremljenja naše mladine ter ji šli na roko pri njenem delu. Kar se pa tiče »Domovine«, se pa menda g. dopisnik še spominja, kako si jo je izposojeval od drugih, da jo je potem lahko bral. Da bi njegov dopis še bolj učinkoval, je pisec na koncu dostavil prav neslano opazko o nemiru na koru. Mi pa vsi z g. organistom vred vemo, da na koru ni nobenega nemira; pač pa se nam zdi močno verjetno, da se je g. dopisniku o njem sanjalo, ker se mu čestokrat rado zadremo med sv. mašo. Torej g. dopisnik, nikar tako naglo naprej; dobro je, da se človek večkrat vsaj za trenutek ozre nazaj v preteklost, kar ga čestokrat obvaruje nepremisljenih korakov. — Franjo Tanjšek.

Selčava. Lani 28. decembra smo pokopalj najstarejšega moža v župniji, skoro 90letnega Janeza Plesnika. Potem pa ni bilo smrtnega slučaja vse do 17. julija letos. Torej več kakor pol leta, ako izvzamemo smrtno nesrečo, ki se je zgodila 17. maja t. l. v bližini Planinskega doma v Logarski dolini, pri kateri je izgubila svoje mlado življenje učiteljica Marinka Grossman, o čemer pa je že poročal Vaš list. Bila je prepeljana na svoj dom v Žetale. Pač dokaz, kako zdrav je naš planinski kraj. Kdor si hoče okrepiti svoje zdravje, pomiriti svoje živce, naj pride k nam. prostora je še vedno nekaj, čeprav je letos vsled ugodnega vremena veliko letoviščarjev, pretežno Hrvatov. — V znameniti Potočki zijkalki pod Olševo tudi letos nadaljuje g. profesor Brodar iz Celja svoja raziskovanja. Želimo mu obilo uspeha. — V petek 13. t. m. se je v Hudem prasku na Mrzli gori ponesrečil dijak Premeschak iz Celja. Ob pol 18. se je ponesrečil, ob pol 24. uri pa je bil že v bolnišnici v Celju. Res izvrstno je organizirana reševalna služba pri Slov. planinskem društvu.

Nova Štita pri Gornjemgradu. V naši občini, ki se po novem imenuje Gornjograd okoliča, so se v nedeljo, dne 15. julija ponovno vršile občinske volitve. Bili sta dve listi. Zmagala je lista Veršnika Janeza in dobila 138 glasov. Druga lista, kateri na čelu je bil bivši župan Savinšek Janez, pa je dobila 56 glasov. Savinšek je kandidiral za JNS. Veliko volilcev je izostalo od glasovanja radi nalivov in velike oddaljenosti od volišča. Ljudstvo je znova pokazalo zrelost svojega mišljenja in izrazilo svoje zaupanje možem, ki to v polni meri zaslužijo.

Rupert nad Laškim. V soboto, dne 21. julija smo izročili hladni zemlji telesne ostanke vrle matere, gospodinje in vdove Jožefe Guček iz Curnovca št. 6. Umrla je po kratki bolezni v celjski bolnišnici na posledicah operacije. Padla je kot žrtev dela in prevelikega napora na velikem, silno težavnem posestvu v »Jepihih«. Dvakrat omožena, je bila od 1. 1932 zopet vdova; sina edinca so poklicali v vojaško službo, dve odrasli hčeri sta se omožili v druge kraje, in sedaj je bila uboga mati sama na obširnem posestvu z 9letno hčerkjo; preveliki trud in napor jo je dobesedno ubil. Vrla mati, počivaj v miru! — Umrlo mater Guček so z veliko težavo pripeljali iz Celja v Sv. Rupert: v Malibrezi, na Rozmanovem posestvu je velikanski plaz, dolg več kot 100 m, širok do 30 m zasul občinsko, nekaj okrajno cesto, ki je edina prometna vez med Laškim in Sv. Rupertom. Silno deževje pretečenih tednov je sprožilo v strmem terenu velikansko maso

prsti, da se je začela valiti proti nižavi; zasulo je cesto, da so jo mnogi delavci šele po večdnevem, trudopolnem delu mogli zopet upoštaviti; a po zadnjem nalinu se je plaz spet zbudil in uničil vse dosedanje delo. Zopet se tukaj vidi, kolika krvica se je zgodila celemu kraju, ki plačuje visoko doklado za okrajne ceste, a je oblast pred leti okrajno cesto degradirala v občinsko cesto.

Svetina nad Celjem. Lepa nedelja se bo na Svetini obhajala v nedeljo, dne 5. avgusta. Že na predvečer bodo romarji lahko opravili sv. spoved v romarski cerkvi. V nedeljo bo dvojno opravilo: ob 6. in 10. uri. Prid' vrh planin, nižave sin! Vsak romar, ki je enkrat bil na ožbaldsko nedeljo na Svetini, pravi: Še pojdem na svetinsko goró, vsaj je tam tako veselo, lepo!

Planina pri Sevnici. Živahno življenje je zavladalo v soboto 14. t. m. v Planinskem trgu. Fantje in možje so stavili mlaje, dekleta so pletle vence, kinčale cerkev in trg, možnarji so pokali, zvonovi potrkavali. Upravičeno je rekel gospod domačin, da tako lepe Planine še ni videl. Ves trg od Rodeja do župnišča je bil spremenjen v prijeten smrekov gaj, glavni oltar v cerkvi tako okusno ozaljšan, da se je znašla sv. Marjeta kar naenkrat v lepem cvetličnjaku. Njej na čast in na čast Kristusu, ki je šel drugi dan iz cerkve po trgu, so odeli Planinci cerkev in trg v praznično obleko. Delno čast pa so hoteli izkazati tudi malim in odraslim gojencem, klerikom in duhovnikom Salezijanskega doma iz Rôdne, ki so se okrog 140 po številu na štirih vozovih pripeljali v nedeljo 15. t. m. na izlet na prijazno Planino. Planinci pa niso pokazali samo vlijednosti napram tujim gostom, dokazali so tudi svojo gostoljubnost. Vse te goste je bilo namreč treba nasititi. Pa so se skorajzili faranti in darovali potrebne stvari: mast, krompir, moko, jajca, solato, olje, jesih, vino. Trške gospe in gospodične pa so pripravile primeren obed, tako da so bili vsi vsestransko zadovoljni. Za povračilo pa so nam s svojo navzočnostjo povzdignili slovesnost farne patroni. Posebno pozornost med sv. mašo in procesijo so vzbujali mali ministrantki, ki so 12 po številu oblečeni v bele srajčke pomnožili ašistenco treh duhovnikov in treh bogoslovcov. Slovesnost procesije je zlasti povzdignila Salezijanska godba, se stoeča iz 20 godbenikov. — Pri popoldanski pobožnosti ipa smo slovesno ustoličili sliko sv. Janeza Boska. Gospod ravnatelj Špan je naše Planince seznanil z Boskovim življenjem in Salezijanskim sotrudništvom. Po govoru pa so izletnički slovesno popevali lavretanske litane. Po večernicah pa so igrali, popevali in deklamirali pod cerkveno lipo in nudili Planincem veselo pošteno zabavo. Kakor so bili izletniki do nas polni hvaležnosti, tako jim tudi mi izrekamo prav presrčno zahvalo za prijeten dan, ki so ga nam napravili s svojim petjem in igranjem. Naj bo na tem mestu izrečena prav posebna zahvala vsem, ki so pripravili k tako lepo uspeli cerkveni proslavi in zadovoljivi postrežbi mladih izletnikov. Največje zasluge ima seveda cerkveni ključar g. Miha Kolman, kar naj bo izданo tudi širši javnosti.

Planina pri Sevnici. God farne patroni sv. Marjete smo Planinci slovesno obhajali dne 15. julija. Ves prostor od župnišča do cerkve in od cerkve po spodnjem trgu, koder je šla procesija, smo nasadili s smrečicami. Pripeljali so se ta dan k nam na izlet salezijanski duhovniki, kleriki, godci, gojenci in oratorijanci z Rôdne. Dopoldne ob pol 10. je bila pridiga, sv. maša in procesija. Pri procesiji in po sv. maši zunaj cerkve so igrali godci. Bilo je lepo,

Dobri starši

trpijo ob misli na trenutek, ko bodo njih otroci na tem, da si zgradijo lastno ognjišče. Vprašanje primerne dote mora za nje biti osrednje vprašanje.

„K A R I T A S“

poslej ne zavaruje le za slučaj smrti, temveč Vam omogoči, da z nizkimi mesečnimi prispevki oskrbite svojim otrokom primerno doto.

Strah pred starostjo

je prazen za onega, ki je v letih zdravja in življenjskih moči misli na njo.

„K A R I T A S“

je uvedla nov način zavarovanja za starostno oskrbo. Dokler si mlad, zdrav in zaslužka zmožen, zaupaj mesečno zavarovanju »Karitas« malenkost, da si za stara leta zbereš kapital. Obrnite se neposredno na »Karitas« v Ljubljani, palača Vzajemne zavarovalnice, Masarykova cesta 12, na našo podružnico v Mariboru, Orožnova ul. 8, ali pa na potnike in krajevne zastopnike.

da še nobenkrat ne takoj. Bilo je veliko ljudi, čeprav je bilo ta dan tudi v Dobru žegnanje. Popoldne ob pol 3. je bila blagoslovitev Boskeve slike, govor g. salezijanca Špana o sv. Janezu Bosku in popevane litanijske Matere božje. Pri litanijah so lepo peli izletniki. Lepo so po litanijah tudi zapeli pesem o Bosku. Sliko so g. salezijanci s seboj pripeljali. Sedaj bo v naši cerkvi na vidnem prostoru. Po večernici je še bil na trgu govor, godba in petje. Zvečer, ko so se izletniki peljali domov, je bil dež. Bili so potrežljivi. Rekli so: »Se bomo že doma jutri posušili.« Dne 13. julija smo pa imeli sejem. Bilo je okoli 700 glav živine. Cene so bile slabe. Kar prodamo je poceni, kar kupimo pa draga plačamo. Veste, g. urednik, tudi k nam je prišepala Bog ve odkod šmentana križa, zdaj pa proč ne gre. Z Bogom g. urednik. Pa še drugič kaj.

Bizeljsko. V strahu in trepetu so se ozirale oči Bizeljčanov v nedeljo 15. t. m. proti nebu. Nad nami so se zbirali gosti temni oblaki, grmelo je, se bliskačo in treskalo — bližala se je huda ura. Vinograd — naše upanje! Kaj bo? Bog se usmili in prizanesi nam, so šepevale ustnice nas vseh. In Bog se je usmilil — vili se je dež, a toče ni bilo! Pač pa je zadela nesreča družino Dernikovičevu v Novi vasi. Strela je udarila v hišo, ki je bila v trenutku vsa v plamenu. Ogenj je zajel vse stanovanjsko poslopje, uničil streho, strope v sobah, uničil je ves letoski pšenični pridelek, ki ga je skrbna družina že spravila na podstrešje. Dasi gospodarskih poslopov ogenj ni zajel, ker je hvala Bogu vel baš močan nasproten veter in so bili domačini-gašilci pridno pri delu, tripi prizadeti vendar precejšnjo gmotno škodo. Toda upati je, da bodo dobri Bizeljčani priskočili nesrečni družini na pomoč, da ne bo nesreča zadnje nedelje prebridko občutila.

Pišece. Tudi nam ni prizanesla zlobna roka, ampak je zanetila požar pri posestniku Umek Ivanu, Dednja vas št. 4. Pred nekaj dnevi je začelo ob 2. ponoči goreti na podstrešju hlevov. Domači so vsi trdno spali. Če jih ne bi sosed prebudil pravočasno, bi menda z domačijo vred vsi zgoreli. Tako so pa rešili hišo in živino. Pogorel je le hlev s pritiklinami. Škoda je občutna. Bo pač treba paziti na zlobneže, ki ne morejo pustiti tujega premoženja na miru. — Nova maša, ki jo je preteklo nedeljo daroval g. Petančič Franc, je nad pričakovanje lepo uspela. Toliko ljudstva že dolgo Pišece

niso videle. Saj je bila farna cerkev dvakrat premajhna, da bi sprejela vse množice, ki so jo oblegale. Še spoštuje in časti naše verno ljudstvo svoje duhovnike. In tako je prav. — Te dni je občinska uprava izročila po odloku banske uprave cerkvenemu predstojništvu knjižnico razpuščenega prosvetnega društva. Saj pa tudi glasom pravil pripade knjižnica z ostalim premoženjem razpuščenega društva cerkvenemu predstojništvu cerkve sv. Mihaela v Pišeceh. Upamo, da bo kmalu zopet začela knjižnica ustrezati svojemu namenu! — Na šolo v Pišece je nazaj dodeljena za šolsko leto 1934-35 gdč. Cetin Rozika iz Dobove. — Vinogradi še dokaj lepo kažejo. Le Bog čuvaj nas toče, vsi v strahu trepečemo, ko se nam skoraj vsak dan bližajo nevihte! Do sedaj pa nam je nebo še prizanašalo. — Kakor je že sporočeno, se je naš Fricl vrnil iz Butala nekaj dni pred novo mašo. Tudi on se je hotel te slovesnosti udeležiti, kajti v Butalah ni kaj takega videti. Toda sedaj pa se mu bi skoraj zgodilo, da bi bil brezposeln, ker se je preдолgo mudil v Butalah in so mu vse službe doma drugi zasedli. Ali sam se je odločil, da bo za nočnega čuvaja, da ne bo več nočnih požarov. Saj spati baje tako ne more rádi svoje ta boljše polovice, ko samo brunda nad njim, kje se je tako dolgo mudil. Dobravec.

Hoensbroek (Hollandija). Društvo Hoensbroek je priredilo 8. julija proslavo 5letnice obstoja društva, predvsem pa 10letnico mašništva č. g. Oberžana. Radi smrti Nj. Visokosti princa Henrika se ni mogla proslava vršiti z godbo in s sprevodom z zastavami. Ob 4. uri so bile slovesne večernice, pete litanijske Matere božje in pridiga v farni cerkvi Hoensbroek. Po večernicah se je vršila častna akademija v dvorani de la Haij. Najprvo smo se pustili slikati zunaj na prostem. V dvorani otvori in pozdravi g. zvezni predsednik Novak navzoče in čestita v dolgem iskrenem govoru č. g. Oberžanu k 10letnici mašništva in želi, da bi dočakal še 50letnico. V imenu društva sv. Barbare Brunssum g. pred. Pučnik. V imenu društva sv. Barbare Lutterade g. Zore. V imenu društva sv. Barbare Herlerheide Štrucelj. Nato domači g. pred. Polšak. Vsi so mu želeli dočakati 50letnico in se hvaležno spominjali njegovih zaslug za Slovence. Nato so se vršile deklamacije. Najbolj so se odlikovala mala Olgica Resnik in Anica Šket; žele so posebno pohvalo. Vsaka deklica kakor tudi fant so podarili jubilanu šopek cvetlic. Darila njegove slike »knapa«, kakor se je sam izrazil, je bil posebno vesel. Sliko so darovali Slovenci v hvaležen spomin na skupno bivanje v Hollandiji. Tudi pevci iz Herlerheide so nam zapeli nekaj lepih narodnih pesmi. Šolski otroci z g. Ažmanom na čelu so tudi prav prijetno zažvrgoleli. Se vidi, koliko truda jo stane, da jih je tako lepo izvežbala. Č. g. pater Teotim je v dolgem govoru orisal zasluge našega jubilanta med Slovenci. Tudi g. Selič, ustanovnik in dolgoletni predsednik društva sv. Barbare je v lepih besedah orisal razvoj društva in prosil, da bi skupno delovali za povzdigo društva. Ob enem čestital č. g. Oberžanu k 10letnici in mu želel še 50letnico med nami Slovenci. Nato se je č. g. Oberžan iskreno zahvalil za darila. Nam v lepem govoru orisal pomen krščanskega društva in nas spominjal naše domovine, da je bilo marsikatero oko rosno. Posebno vesel je bil pa, ko so mu šolski otroci podarili pisma, v katerih je bilo napisano najlepše darilo, koliko sv. obhajil so sprejeli in darovali za njega. H koncu je prišel še g. kaplan Schleiden in domači g. župnik Rösselars, če se je tudi prej oprostil, s pismom čestital g. Oberžanu k 10letnici. Tako se vidi, da imamo Slovenci vseeno

še ugled v Hoensbroek. Sedaj mu pa vsi iskreno čestitamo k njegovi 10letnici in želimo, da bi dočakal še petdesetletnico. Živel naš jubilant!

Hoensbroek (Holandija). Vsa društva sv. Barbare so priredila letos kakor vsako leto božjo pot. Letos smo poromali zopet v Wittem k materi Mariji. Po sv. maši smo obiskali muzej kardinala van Rossum. Nato smo napravili izlet v Epen. Gospod pater Teotim nas je peljal v gozd, da smo se odpočili, kajti pot je bila strma kakor pri nas v Jugoslaviji. Nekateri so bili že malo nezadovoljni, seveda sedaj smo navajeni samo lepih ravnih cest v Holandiji. Smo že skoro pozabili, da smo doma iz hribovite Jugoslavije. Po kratkem odmoru smo se vrnili. Nato smo se ustavili v nekem hotelu, da smo poskrbeli tudi malo za želodec. Bil je tudi lep razgled po hriboviti Belgiji. Za kratek čas nam je igrala godba Brunssum in tudi pevci niso nazadovali. Tako da je bilo dobro preskrbljeno tudi za zabavo. Nazaj grede smo se peljali skozi Valkenburg in obiskali lursko votlino Matere božje, imeli večernice in z godbo na čelu obhod po mestu, nato smo se pa zadovoljni vrnili domov.

Največje letalo na svetu.

Na Rdečem trgu v Moskvi se je vršila zadnje dni velika proslava na čast junakom in brodolomcem v severnih morjih ponesrečenega ledolomilca »Čeljuskinsa«. Ko je bil potek prireditve na višku, se je prikazalo nad veseličnim prostorom največje letalo na svetu »Maksim Gorki«, ki je prvič preletelo sovjetsko prestolico. Velikansko rusko propagandno letalo je zgrajeno iz zbirki, katere so zbrali ruski izobraženci, kmetje in delavci. Aeroplán je dvajseti stroj, katerega je zgradil znani ruski inžener Tiepolad iz ruskega materijala. Letalo je dolgo 63 m, tehta 42 ton, pogon oskrbuje 8 motorjev, od katerih proizvaja vsak 7000 konjskih sil. Razven posadke ima v aeroplánu prostora 72 potnikov. »Maksim Gorki« je obenem uredništvo ter leteča posvetovalna dvorana, poseda močno oddajno radio-postajo, kino, fotografski atelje, stavnicu in tiskarno. Dana je možnost, da natisnejo cel časopis ali brošure v zraku, dajejo kinopredstave ali prirejajo predavanja. To letalo bo poveljnik ruskih propagandnih letal, kajih vodja bo časnikar Kolcon.

*

Za bodočnost potrebne iznajdbe.

Angleški patentni urad objavlja od časa do časa na podlagi že izdanih patentov seznam za bodočnost posebno koristnih ter prikladnih iznajdb, ki naj bi bile: Tvarina za tlakovanje cest, da bi ostale kljub dežju ter vlažnosti lepo čiste in se ne bi poznali oljnati madeži, katere zapuščajo avtomobili. Nadalje priprava s pomočjo pare za ogrevanje. Ogrevalnik bi naj bi tako zgrajen, da bi bilo mogoče zbrati ter ohraniti 95% njegove lastne toplice. — Volna, ki ne bi pri pranju uskočila. Letalo brez ro-pota. Sredstvo, s katerim bi bila nemogoča obraba pri drgnjenju, ali da bi bila zmanjšana po možnosti. — Res uporabno izrabljvanje plime ter oseke. Ke-

mični postopek, s katerim bi bilo mogoče odtegniti vulkaniziranemu gumi ju žveplo tako, da bi bila ponovno pridobljena sirovana za nadaljnjo uporabo. — Brezalkoholna pihača, ki bi vsebovala prijeten duh ter okus in bi ne bi škodovala. — Treba omeniti, da je že bil izdan na Angleškem patent na umetno zlato leta 1910. V patentni listi ni je zabeleženo, da je mogoče srebro ter celo železo pretvoriti v zlato, če razgrejemo kremenčevu kislino in grafit s pomočjo električne luči. Kljub omenjenemu patentu še vedno pripoveda angleški patentni urad za bodoče iznajdbo umetnega pridobivanja zlata.

VSE CENJENE NAROČNIKE, katerim je pošla naročnina, še enkrat opozarjam, da smo danes priložili položnice, s katerimi naj blagovolijo poravnati naročnino. »Slovenski Gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četr leta pa 9 Din.

Poslednje vesti.

Domače novice.

Hude nevihte v pondeljek 23. julija. Po nekajdnevni neznošni vročini je prišlo v pondeljek do hudih neviht z viharjem ter točo. Neurje je napravilo dokaj škode po mariborski okolici in posebno proti Št. Ilju, na Gorenjskem in na Posavju.

Spremembe pri minoritih v Ptiju. Za gvardijana je izvoljen p. Mirko Godina, dosedanji gvardijan p. Ciril Sparožič je izvoljen za gvardijana v Zagrebu. Dosedanji ravnatelj minoritskega semenišča p. Ivan Butolič je določen za župnika v Pančevu. Novi ravnatelj ptujskega minoritskega semenišča je postal p. Budislav Benčin. Za kaplane pa so določeni: p. Marijan Gojkovšek, p. Danijel Tomšič in p. Božidar Glavač. Dosedanji župnik svetnik p. Alfonz Svet ostane na dosejanjem mestu.

Pobeg kaznjencu. Na 18mesečno ječo obsojeni kaznjenc Stefan Strmšek je prisojeno mu kazen prestal v mariborski kaznilnici. Pred tem so ga spravili v jenčnico mariborskograde sodišča, kjer bi naj odsedel še pet mesecev. Dne 23. julija popoldne je pobegnil Strmšek od čiščenja oken v svobodo.

Sam si je končal življenje s strehom v duševni nerazsodnosti posestnik in krčmar Pavel Turner iz Frama.

Nedelja planinskih nesreč. Zadnjo nedeljo so ponesrečili v naših slovenskih planinah 4 mladi ljudje. Med ponesrečenimi je ena smrtna žrtev, in sicer 20letni ljubljanski učitelj Štefan Milan Košir iz Loga pri Kranjski gori. Smrtno nevarno je zadeila na Ratitovcu nesreča 29letnega dimnikarskega pomočnika Antona Zidar.

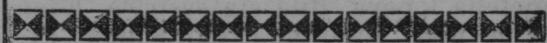
Brezbožna razstava v Ptiju. Kakor smo doznali, bomo imeli v Ptiju od 27. do 30. f. m. v mestni dežki šoli poleg gledališča protibrežbožno razstavo, kojo priredi tukajšnji za to sestavljeni odbor. Material za razstavo je preskrbel inž. Mesner, kot predstavnik mednarodnega odbora »Pro Deo« v Ženevi. Razstava je imela veliki uspeh v Ljubljani in se priporoča našemu ljudstvu, posebno iz dežele. Vstopnina za osebo 3 Din, za dijake 2 Din. = Vstop otrokom vod 16. legom ni dovoljen.



Romarji v Marijino Celje:

Vsi, ki ste že romali ali mislite tja romati, ne pozabite si kupiti † dr. Antoni Medveda knjigo: **V Marijinem Celju.** V njej so zgodovinske in potopisne črtice kot tudi pridige † dr. Antona Medveda, ki jih je imel v Marijinem Celju. Knjig je še samo 200 na razpolago in jih oddamo po 5 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.



Dopisi in prireditve.

Tepanje. Po petletnem obstoju slavi v nedeljo, dne 5. avgusta naša Frostov. gas. četa pomemben dan blagoslovitve in otvoritve svojega gasilskega doma. Blagoslovitve obrede bo opravil ml. g. arhidijakon Tovornik Franc ob 16. uri ob prisotnosti kumic in kumov. Nova zgradba priča o delavnosti in požrtvovalnosti ter daje znamenje vsestranskega umevanja za prekoristno humanitarno društvo, katero se sestoji iz naših vrlih kmečkih mož in fantov. Nedelja 5. avgusta bo praznik prave kmečke vzajemnosti, človekoljubja in ljubezni. Zato vsi iskreno vabljeni v lepih Tepanjih, kjer se po dovršenem cerkvenem obredu vrši pri novem gasilskem domu prijetna gasilska veselica s sodelovanjem godbe in drugih veseličnih točk. Mladi gasilski četi in njenemu agilnemu odboru k slavju in agilnemu delu »iskreno čestitamo!«.

Iz zagrebške torbe. Tako lepega praznika kot preteklo nedeljo pa Slovenci v Zagrebu že dolgo nismo imeli. Saj nam je bila vsem, kakor družinski praznik, ker nas je obiskal naš »slovenski oče« nadškof Jeglič. Skromna cerkvica se je to nedeljo odela bolj praznično. Cvetja in bršlina so nanesle dekleta, in še napis je bil prevzvišenemu v pozdrav. Pa nadškof ni prišel uradno in s parado, marveč kot star znanec, ki že vse naše obraze pozna. S prijaznim nasmehom in vedro besedo nas je razveselil, ko smo mu izročili besede naših pozdravor in prinesli cvetja. Prevzvišen je sam opravil sveto mašo in pri govoru opozoril na one smernice življenja, ki so nam v mestnem vrvežu najkoristnejše za vsak dan, da ne zdrknemo iz pota božjega... Pevci so se pa tudi še prav posebno potrudili tako, da so zaslužili in tudi dobili priznanje prevzivenega.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1. = (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2. = za besedo). Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1. =, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5. =. Mali oglasi se morajo preizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamk za Din 2. =, sicer se ne odgovarja.

Pridno tročlansko družino rabim za posestvo, in služkinjo. Vetrinjska 6, Maribor.

Dva fanta se oddata za pastirja. Satler, Gubčeva 19, Maribor.

Čitateljem v pouk in zabavo.

Ukradeni dijamant v jabolki.

V gradu Chantilly pri Parizu, ki je bil svojčas last rodbine Conde, je sedaj državni muzej. Muzej hrani med drugimi znamenitostmi ter dragocenostmi veliki dijamant družine Conde.

Pri tativini Conde dijamanta sta igrala glavno vlogo dva moža, ki nikakor nista bila kaka že preizkušena ter premetena lopova. Bila sta sestriča. Eden se je pisal Kauffer, drugi Souter. Prvega je spremljala nesreča pri vseh njegovih podvzetjih, drugi je bil po poklicu šofer in prepričan, da se v tej službi ne povspe do bogznej česa. Lepega dne sta se sestriča srečala v Parizu na ulici, kjer sta se začela razgovarjati, na kak način bi se z lahkoto ter naglo dokopala do denarja. Pogovor je nanesel tudi na grad Chantilly in Kauffer je bil koj za načrt, da bi izmačnila iz muzeja znani dijamant.

V temni oktoberski noči sta načrt tudi izvedla. Sreča jima je bila tolikanj ugodna, da ju ni zasačil pri tativini nobeden od muzejskih paznikov. Odnesla sta samo dragoceni kamen, vse drugo sta pustila na miru. Saj bi ju bil izkušček za dijamant zadostno preskrbel za celo življenje.

Iz muzejskega gradu sta se vrnila v Pariz, kjer sta v neki krčmi slavila naklonjenost usode pri tako veliki tativini.

Koj drugi dan za tem se je raznesla po Parizu vest, da je zginil iz muzeja znameniti Conde-dijamant, in sicer tako, da ni preostala za uzmovičem nikaka sled. Vse je bilo prepričano, da je vodstvo muzeja v zvezi s tativino, ker bi bilo sicer izključeno izginitje tolike dragocenosti.

Oba tativa sta tudi računala, da ne smeta z ukradenim žlahtnim kamnom takoj na trg. V neznatnem hotelu sta si najela sobo, dijamant sta skrila v jabolko in to sta položila na peč, da jo je lahko vsakdo videl, ki je stopil v sobo.

Povsod so stikali za storilcem. Vse mogoče proslule francoske lopove so zaprli in jim skušali dokazati tudi to tativino. Vse zaman! Nikomur se niti sanjalo ni, da bi se bila lotila take tative dva čisto navadna potepuh!

Znamenitemu francoskemu detektivu Benvistu je bila poverjena naloga izsleditev krivca. Benvistu sta vzbudila oba moža, stanujoča v hotelu, pozornost. Napravil je v njuni sobi hišno preiskavo, videl jabolko na peči, a o kakem dijamantu ni bilo ne duha in ne sluha!

Od tative v muzeju so minuli celi tedni. Lepega dne je opazila že nagnito jabolko na peči 19letna soberica. Da bi sad popolnoma ne segnil, ga je vzela s peči in ugriznila vanj. Pri ugrizu je zadela z zobmi na nekaj trtega, razklala je sad, katerega sta pustila oba stanovalca brezbrizno na peči, ter je odkrila skrivnost, ki je ležala liki mora nad celim Parizom. Nenadno najdbo je zaupala vratarju, ki je poklical po-

licijo. Tatova so zaprli ter obsodili na dosmrtno prisilno delo, dijamantno dragocenost so vrnili državnemu muzeju.

*

40 tolovajev zadevo na milijonski zaklad.

V Indiji, nedaleč od mesta Sirsa v Hissa-pogorju, je zadevo 40 roparjev na zakladnico, katero izpraznuje sedaj in spravlja na varnost posamezne dragocenosti indijska starinoslovska komisija.

Tolovajska banda je pribeljala iz Pandšaba mimo mesta Sirsa v Hissa gorovje, ki je polno podzemeljskih votlin ter razpoklin in nudi dovolj skrivališč.

Danes govorji vse po Indiji o Hissa-hribovju, katerega stražita policija in vojaštvo. Še pred kratkem se ni zmenila živa duša za imenovan gorovje. Eden od tolovajev 40 članske družbe si je hotel poiskati ugodno ležišče in je plezel kvišku po steni v votlini. V jami je zadel na iz skale izklesan kip, ki predstavlja eno od indijskih božanstev. Ko se je dotaknil kipa, da bi se povspel še višje, se je pomaknil kip v notranjost skale. Kip se je zasukal na znotraj in tolovaju je bil odprt vhod v hodnik, ki je peljal nekam naprej.

Najditelj skrivnega hodnika je poklical tovariše. Celotna banda pa je bila pri pogledu na zagonetno odkritje strahopetna in nobeden se ni upal, da bi prodiral naprej po hodniku. Roparji so z žrebom določili onega, ki bi se podal prvi na pot. Izžrebani je zvil iz kosov svoje obleke bakljo ter jo omočil s kozjo mastjo. Z gorečo plamenico se je odpravil dalje v — negotovost. Po 100 korakih se je razširil prvotno ozki hodnik in je končal v široki oboklini. V prostorni dvorani je bilo polno omar ter košar, iz katerih so ga vabili biseri ter zlato. Pri pogledu na toliko bogastvo, pravzaprav nagromadeno na enem kupu, je bil tolovaj toliko zmešan ter presenečen, da je zagrabil bogato ter z zlatom obloženo obleko in je zbežal zopet nazaj v dnevno svetlobo.

Zunaj je poročal tovarišem, kaj je našel ter videl. Vsi bi ga bili proglašili za blaznega, da jim ni pregnala obsodbe na ponorelo plat z zlatom in dijamanti posuta obleka.

Roparji so si med seboj prisegli, da ne bo nikdar se podal samo eden v odkrito podzemeljsko zakladnico in da ne bodo izdali nikomur skrivnosti. Šlo je predvsem za to, da bi odvrnili od najdenih zakladov pozornost oblasti v Sirsi. Hoteli so si osigurati s pomočjo zlate obleke posest hriba, v katerem se je skrivala zakladna votlina. Eden od družbe se je podal v Sirso, kjer je zvezdel, da pripada hrib nekemu mlinaru v Ferozepuru v pokrajini Pandšah. Najbolj brihten ropar je odpotoval v Ferozepur, kjer bi naj kupil z izkuščkom za dragoceno obleko začladni hrib.

Mlinar je imel že mnogo opravka z lopovi in je postal pozoren ter radoven, ker mu je ponudil tujec za ničvredno skalovje tako visoko odkupno. Ni prekinil pogajanj z roparjem, pač pa je pošal svoje ljudi v Sirso, kjer naj pozvedo, kako in kaj je s hribom.

Odpolanci so se kmalu vrnili. Našli so bando, katere član je bil kupec, v pisanem stanju v eni od številnih votlin. Iz pogovorov roparjev so zvedeli, da gre za zakladnico, ki počiva nekje v notranjosti pogorja.

Mlinar se je odpravil sam v Sirso, odkoder je vzel seboj policijsko spremstvo. Zadeli so na roparje v votlini, a niso hoteli izdati v treznom stanju ničesar. Pri natančnejši preiskavi podzemeljskega prostora je naletel eden od policistov domačinov na že omenjeni kip, ki mu je pokazal vhod v z dragocenimi skrivnostmi napolnjeno dvorano.

Danes preiskuje eno najbogatejših najdb državna komisija, ki še pa ni končala svojega dela in še ni obelodnila poročila koliko in kaj je bilo v celih kupih shranjenega v v skalo usekanem skrivališču.

*

25 let v celici smrti.

V bolnici amerikanske kaznilnice leži na prehladu osivelni mož. Pred nekaj dnevi so ga prinesli iz celice smrti, v kateri je čakal na smrt obsojeni na svojo zadnjo uro. Obsojeni se piše Archibald Herron in je star 75 let. O njegovi preteklosti obširno razpravlja amerikansko časopisje. Nekoč se je preživil kot podkovalni kovač in je bil znan pisanec v okolici vasi Metuchen. Junija 1908 je ustrelil uradnika in radi tega zločina je bil obsojen na smrt. V državni kaznilnici v New Jersey bi ga naj bili usmrtili s pomočjo električnega stola. Prvič je zavlekel izvršitev smrtne obsodbe njegov zagovornik radi nekega pogreška v razsodbi. Decembra 1908 so določili usmrtitev na 30. marca prihodnjega leta. Kratko pred omenjenim dnevom je zapovedal sodnik, ki je izrekel smrtno obsodbo, naj preiščejo obsojenčevo zdravstveno stanje. Zdravniki so opazovali Herrona celih pet let. Ves ta čas je prebil mož v celici za na smrt obsojene. Slednjič so na njegovo smrtno obsodbo pozabili. Lepega dne je umrl sodnik, ki ga je sodil in od tedaj je ponehalo vsako navodilo, kaj se naj zgodi s Herronom. Celih 25 let je živel obsojeni kot popolen samotar, ki ni smel biti v nobenih stikih z drugimi kaznjenci. Jedel, spal in životaril je povsem osamljen med štirimi stenami. Šele pred kratkem se je toliko prehladil, da so ga moral spraviti v bolnico. Tamkaj je prišel zopet v dotiko z zunanjim svetom. Njegov samotarski način življenja ga je toliko oplašil, da ne upa z nikomur govoriti in hušne pred vsakim, ki ga nagovori, pod posteljo.

*

Pri vseh ranah, poškodbah, opeklkah, krastah, lišajih, turih, starih ranah morete s sigurnostjo uporabiti "FITONIN". Steklenica Din 20— v lekarnah. Po pošt- nem povzetju 2 steklenici Din 50—. Poučno knjižico št. 18 pošlje brezplačno „Fiton“ dr. z o. z. Zagreb I-72.

Reg. pod Sp. br. 1281 od 28. VII. 1933.

Motorno kolo znamke »Indian« s prikolico za takojšnjo uporabo z dobro pnevmatiko odda za 6000 Din mlekarna Bernhard, Maribor. 746

Tovorni avto za takojšnjo uporabo z dobro pnevmatiko odda za 4000 Din mlekarna Bernhard, Maribor. 745

Zalogo letnega blaga proda po znižanih cenah Tušak Josip, trgovec pri Sv. Antonu v Slov. gor. Priporoča pa se vsakemu za jenski in zimski nakup! 748

Kupim manjši mlin ob prometnem kraju. Mauko, Cirkovce 65. 749

Sivilja išče službo. Najrajši v kakšno trgovino. Naslov v upravi. 750

Tako! se sprejme členjen organist. Prednost imajo rokodelci. Na račun cerkvena gostilna. Župni urad Sv. Vid n. V., Mislinje. 752

Kupim bukove in hrastove ceplnice kakor tudi bukove in hrastove okroglice. Ponudbe poslati na Jos. Osolin, Laško. 751

Vinetoč Vurberk otvorjen. Prvovrstna grašinska vina. Lep razgled. 734

Ženska, samska, 30—45 let starca, delavna, poštena, se v večji trgovski hiši za vsa hišna in gospodinjska dela takoj za stalno sprejme. Arbeiter, Maribor, Dravska ul. 15. 737

Novo zidano hišo se poceni proda. Frankopanova ulica 2, Pobrežje, Maribor. Vpraša se gostilna Štok. 738

Za kritje zvonika neke cerkve se potrebuje kritnega kamenja za ca. 150 m². Ali ima katera cerkev še staro v zalogi? Ako ne, kje bi se dobilo tako kamenje, in po kateri ceni, staro ali novo? Odgovor na upravo lista. 739

Starejši hlapec išče službe h konjem ali živini. Izve se v Petrovčah št. 8. 740

Seno, lansko, sladko ali polsladko ali letošnje, dobava avgust, kupim. Ponudbe pod »Prvovrstno blago« na upravo »Slovenskega gospodarja« Maribor. 741

Za cerkveno perilo dobite najlepše ročno klekljane čipke v trgovini ročnih del Pavla Slugova, Celje, Vodnikova ulica. 742

Gostilno in trgovino, oboje vpeljano, na najprometnejši točki, pri fari cerkvi, 3 km od Celja, prodam za ceno 195.000 Din. Josip Šalamon, Teharje. 743

Kupim manjše posestvo v lepi legi, blizu fare in železnice. Ponudbe na naslov L. I. p. g. Šmid, Nova vas, Sv. Jurij ob juž. žel.

Manjšo hišo, dobro ohranjeno, s sadnim vrtom in pitno vodo. V okolici Celja do Ponikve, ozir. Šmarja pri Jelšah. Tako! **kupim**. Natančne ponudbe na I. Strajnar, Celje, Prešernova 11. 733

Orglje, nove, primerne za vsako cerkev ali kapelo, se prodajo za 15.000 Din. Naslov v upravi. 731

Prodamo 5 lustrov, uporabnih za plin in elektriko in primernih za cerkve ali manjše dvorane. Interesenti se naj oglasijo v Posojilnici, Maribor, Narodni dom, 718

Vinograd v Halozah se kupi. Pismene ponudbe na Agenturo Pichler, Ptuj, Panonska ulica. 726

Krojaškega vajenca sprejmem iz poštene hiše. Naslov v upravi lista. 724

Sprejmem enega **vajenca** za pekovsko obrt, ne čez 18 let star, močen in zdrav, z vso oskrbo. Učna doba tri leta. Žurman Ivan, pekarna, Slovenska Bistrica. 723

Prodam dva mlinska kamna. Gornik Jožef, Ruperč 36, Sv. Margareta ob Pesnici. 720

Iščem posojila 2000—3000 Din na vknjižbo proti dobrim obrestim. Naslov v upravi. 722

Organist in cerkovnik, samski, kateri je izučen krojač ali pa zna pletarsko obrt, se sprejme. Ponudbe upravi »Slov. Gosopdarja«, Maribor, pod »Organist«. 719

Kotle za kuhanje žganja in perila, bakrene brzoparilnike **Alfa**, obenem tudi s pripravo za kuhanje žganja, si nabavite po ugodnih cenah pri **Jakobu Kos**, kotlaštvo, **Maribor**, **Glavni trg** št. 4. Vzamem kot plačilo tudi »vložne knjižice« Mestne hranilnice, Spodnjestašerske posojilnice in posojilnice Naročnega doma. 728

Prodam rodovitno posestvo 28 oralov. Reka p. Hoče. Naslov v upravi. 713

Zamenjam en železni kotel za drve. Naslov v upravi. 736

Denar doma ne nese obresti, ni varen! Jugoslovanska hranilnica, Kralja Petra trg, izplačuje cele vloge takoj! Domači hranilniki brezplačno! Iztrjuje vse račune! Nov način posebne male štednje. Daje kratkoročna posojila! 707

Mostin, moštna esenca za izdelovanje dobre in zdrave domače pijače, samo v drogeriji M. Kanc, Maribor, Slovenska ulica. 577

Viničar z štiri dobrimi delovnimi močmi se takoj sprejme pri Twickeljevem posestvu Grajski marof, Krčevina pri Mariboru. 725

Vsled delne likvidacije svojega podjetja proda poceni: tovorni avto, šest sedežni osebni avto in motorno kolo s prkolico. Mlekarna Bernhard, Maribor. 698

Cunje, staro železje, mesing, kupfer, krojaške odrezke, stari papir in ovčjo volno kupuje: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. 650

Moštna esenca, izvrstni izdelek za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Dnevna razpoloiljatev. Cena steklenici 20 Din. Ivan Pečar, droge in kemikalije, Maribor, Gospodska ulica 11. 663

Svarilo! Po deželi se pojavljajo razni brezposelniki neizučeni kamnoseški delavci, ter se izdajajo kot pomočniki, poslani od raznih tvrdk, ter s svojim nestrokovnjaskim delom kvarijo nagrobna dela. Zato svarim vse pred temi šušmarji (fušarji), da ne izročajo takim nobenega dela. Zahtevajte od njih posobljila s tvrdkinim žigom. Matija Rozman, kamnoseški mojster. 729

MLIN JOSIP ROSENBERG
menja letos zopet v polnem obsegu vse vrste žita in daje najvišje odstotke.

REVI GAL
proti kožnim boleznim.
Reg. pri Min. Soc. Pol. in Nar. Zdr. v Beogradu. Ime zakonom zaščiteno, kontr. št. 9407-9-10. Izdelovalec:

LEKARNAR BRANISLAV MONDINI,
SLOVENSKA BISTRICA (Dravska banovina).
Reg. pod S. br. 6540 od 5. IV. 1934. 735

Slovenski fantje!

Vam je Slomšek zapustil najlepšo dedičino, knjigo:

Življenja srečen pot

Slovenci bi radi, da bi naš Slomšek prišel na oltar. Pa ta naša želja ne bi bila tako resna, če bi vsak slovenski fant ne hotel imeti Slomškove knjige, ki jo je za fante napisal, če bi vsaka mati, vsak oče ne skrbel za to, da bi sin vsako nedeljo šel v cerkev s Slomškovim molitvenikom v roki. V današnjih razmerah, ko razne organizirane družbe niso mogoče, je mogoča ena skupnost, skupnost Slomškovega duha, ki se ga bodo fantje navzeli iz tega molitvenika. Ta Slomškov duh bo ohranil mnoge fante zveste Bogu in narodu. Zato, slovenski fantje, sezite po knjigi: »Življenja srečen pot! Knjiga, ki v obliki ličnega molitvenika obsega 380 strani, stane vezana z rdečo obrezo Din 14.—, z zlato obrezo Din 20.—, v usnje in z zlato obrezo Din 30.—. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

Obiščite Maribor!

III. mariborski teden

od 4. do 15. avgusta 1934.

Velika kulturna in gospodarska revija mariborskega okrožja. Razstave, sportne prireditev, gledališke predstave pod mitem nebo, mednarodni šahovski turnir, zabavišče z velemestnimi atrakcijami, velik ognjemet na Mariborskem otoku itd.

50% popusta na železnici in parnikih.

Vsakovrstno kupuje po najvišjih cenah Ackermanov nasl. ZLATO A. Kindl, Ptuj. 590

Pletene jopice

po Din 29.— dobite samo v TRPINOVEM BAZARJU
Maribor, Vetrinjska ulica 15. 694

Oglasujte v „Sl. gospodarju“!

Veliko skladišče rabljenega železja
kakor cevi, traverze, kovno in lito železo, vsakovrstne kovine ter raznovrstnih poljedelskih strojev in kose po 5 Din komad dobite pri **Justin Gustinčič v Mariboru, Tattenbachova ulica 14.** Istotam kupujem po najboljših cenah vsakovrstne stroje, železnino in kovine. 700

Mrliskim oglednikom!

Ker želimo razprodati dosedanje zaloge tiskovin za mrliske oglednike, dajamo vsem 30% popusta, dokler traja zaloga.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoške-Slovenske ulice.

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti **najugodnejšemu** obrestovanju. **Najbolj varna** naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

588

V S A K PREVDAREN SLOVENSKI GOSPODAR
Z A V A R U J E
S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I
VZAJEMNI ZAVAROVALNICI 167 **V LJUBLJANI**
PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. **GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR** Loška ulica 10
KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vлага, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso zvoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1,500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpele nikake škode. Vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55,000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500,000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celeti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.